ÇROĞEEDGĞUE

[ŞYAINU]

GERÇEĞE DOĞRU (UYANIŞ)

David milyarder bir ailenin hovarda bir çocuğudur.
Etrafında yapmacık arkadaşlıklar ve çıkarcı bir dünyada, sürekli eğlence ile geçen hayatında hiç bir iş yapmadan zevk ve sefa içinde yaşarken, derinliklerinde bir huzursuzluk vardır. Ne olduğunu anlayamadığı bu huzursuzlukla geçen bir hayat içinde arkadaşlarıyla bir gün Serengetide safariye gider. Bir dişi aslanın uzun ve zorlu 3 denemeden sonra genç bir antilopu yakalayıp günlerdir aç olan yavrularıyla yiyeceği anda uzun süredir hareketsiz yatan iri erkek aslanın avlarına el koymasıyla yavru aslanlar çok az bir ete kanaat etmek zorunda kalır.
O an küçükken yaşadıkları bir olayı hatırlar. Babasının baskıyla savunmasız bir ailenin mallarına el koymasıdır. Küçükken bu olay onu rahatsız etsede ne analiz yapacak kadar deneyime sahipti nede yanlışa engel olabilecek kadar güç ve özgürlüğe sahipti.
Annesinin sosyetik yaşantısı içinde yaptığı ahlaksızca davranışlara şahit olduğu anılarda hatırasına gelir. Sonra etrafındaki arkadaşlarına bakar, onların yapmacıklıkları film şeridi gibi her birinin yüzüne bakınca aklına gelir.
Bir anda içi daralmaya başlar. Yere oturur gözlerini kapar ve derin derin düşünmeye başlar. Uzun zamandır içindeki, huzursuzluğun bu anılarla bir bağlantısı olup olmadığını analiz etmeye çalışır. Ne olduğunu anlamasa da yapmacık ve zulümle dolu çevresinden bir rahatsızlık duyduğu aşikardır.
Safari dönüşü evlerine ve sahte hayatlarına dönerler. Ertesi gün yapılacak bir partiye çağrılan David gitmek istemediği halde arkadaşlarının ısrarıyla partiye gitmek zorunda kalır. Partideki iğrençlikleri gördükçe boğulacakmış gibi olur. Bir an önce nefes alabilmek için koşarak dışarı çıkar.
Derin derin nefes alırken hemen oradan uzaklaşması gerektiğine karar verir.
Gecenin karanlığında evine gitmek için taksi çağırır. Taksi geldiğinde tam bineceği sırada taksiyle gitmek zorunda olmadığını düşünüp ücretini öder ve yürüyerek gitmeye karar verir, hem hava alacak hemde düşünme fırsatı bulacaktır.
Yürümeye başlayan David o anki yalnızlığın onu rahatlattığının farkına varır.
Peki niye diye düşünürken aslında onu rahatlatan yalnızlığın onu yapmacık iğrenç kalabalıktan kurtardığından dolayı olduğunu anlar.
Artık sahte dünyanın onu rahatsız ettiğinden emin olan David günler geçer ve yavaş yavaş çevresini değiştirmek isteğiyle yeni bir dünya arayışına girer.
Bu arayışları sırasında bir sitedeki GERÇEĞİMİ ARIYORSUN başlıklı yazı ilgisini çekip okumaya başlar.
Yazı aynen şöyledir:

- Size ait dünyanızdaki yapmacık gülüşlerin, sahte dostlukların farkına mı vardınız?

O halde farkındalıklarının peşinden koş. Sahte dünyanı yık yerine samimi ve gerçek bir dünya inşaa et. Bu dünyanı kurmadan iyi planla önce kendin gerçek ve samimi ol sonra dostluklarını bunun üzerine yap.
<u>UYARI</u>: Yeni dünyanı kurmak için çok ama çok acılar çekeceksin, çok sıkıntılar ve zorluklar çekeceksin. Hepsinden önemlisi bu yol çok ama çok uzun sürecek. Bonus olarak ise yaşarken huzur ve öldükten sonra mutluluk alacaksın.
Şimdi cesaretin varsa **başla** tuşuna bas.
Başla tuşuna bastıktan sonra içeriğinde fotoğrafının ve hobiler, fobiler gibi kişisel bilgilerinin talep edildiği detaylı bir kayıt formu çıkar ve kayıt olur.

E posta adresine bir mesaj gelir.

Cevap Kaydınız başarıyla oluşturulmuştur. Nerden ve nasıl başlayacağınızı iyi düşünün.

Saygılarımla gsm +905418160323

David hiç bir şey anlamamıştır tamam yol sıkıntılı ve zormuş ama neden başla tuşu var? tamam o var ama başla deyince başlaması gerekmiyormuydu? sadece bir kayıt formumu? Kayıt olduktan sonra bir klavuz ve talimatlar olması gerekmiyormuydu? bunun için mi kayıt oldum?
Uzun bir şaşkınlık içinde bunları sorarken kendine. Bir taraftanda nereden başlayacağını düşünmeye başlamıştır.
Yazıdaki önce kendin samimi ve gerçek ol ne demek bunların hepsi David için o kadar tuhaf ve saçmadır ki, anlamasada bir o kadar gizemli ve çekicidir.
Peki saçma şeylerin çekici ve gizemi nereden kaynaklanıyor?
Ayrıca ben zaten gerçek ve samimiyim, zaten ben benim bir başkası değilim ki gibi tuhaf diyerek sorulara cevap vermeye başlar. Bunlar sadece laf oyunları olmalı sadece algı yapıyorlar.
Bir başkası olunur mu deyip bunu popülist bir site zannıyla düşünmeyi bırakır.
Ertesi gün sabah kahvaltısını yapıp koşu yapmak için parka çıkar.
Hem koşuyor hem de yeni bir çevre oluşturması gerektiğini düşünüyor. O sırada yolun diğer tarafında müzik dinlerken koşan güzel bir kadın görür. Onunla aynı tarafta biraz gerisinde koşmaya başlar. Bir kaç yüz metre sonra kadın koşuya ara verir ve bir banka oturur.
David kadınla tanışmak için yanına oturur sohbet etmek için dinlediği müziği sorar.
Kadın klasik müzik olarak Mozart'ın 5 senfonisini dinlediğini söyleyince David klasik müziği hiç sevmediği halde donanımlı tarih bilgisine baş vurarak kadını etkilemek için.
Klasik müziği çok sevdiğini belirtip Amadeus Mozart ile alakalı tarihi bilgi vermeye başlar.
Kısa süre sonra kadın cep telefonunu çıkarıp www.gercegimiariyorsun.com isimli siteye girip oradaki bir iptal tuşuna basar. Sonrada kolay gelsin deyip ayrılır.
Kısa süre sonra David'in e posta adresine bir mesaj gelir. Gönderici gerçeğimi arıyorsun isimli sitedir.
Mesaj içeriğinde ise üyeliğiniz iptal edilmiştir. Hayatınızda başarılar dileriz.
Bunun üzerine hemen siteye tekrar başvuru yapmaya çalışır fakat bloke olmuştur.
Sitedeki iletişim numarası arar fakat ulaşamaz.
Sonra ilk olarak gelen e posta adresinde bir gsm numarası olduğunu hatırlar orayı arar.
Karşıdaki yaşlı bir erkek sesidir.

- Alo buyrun
- Ben David Fisher kiminle görüşüyorum
- Beyefendi kiminle görüştüğünüzün önemi varmı ne için aradığınız önemlidir.
- Şey ben sizinle bir konuda yüz yüze konuşmak istiyordum.
- Konu neydi
- Sitenizle alakalı
- Tamam bay Fisher pazar günü saat 14.00 de buyrun gelin ilgili adresi size göndereceğim
- Teşekkürler
- İyi günler

konuşma sonrası adres mesaj olarak telefonuna gelir.
Günlerden salıdır pazar gününe daha çok fakat David sabırsızlanıyordu.
Öncelikle neden üyeliği iptal olmuş. Çünkü çok zengin bir ailenin varisi ve saygı değer bir kişidir. Kimse onu reddedemez. Bunu öğrenmelidir bu merak ve hırsı 5 gün boyunca içini kemirmektedir. Aslında basit bir site hiçte önemli değil ama David hiç bir yerden kovulamaz, bu kimsenin haddi değildir. Nihayet pazar günü gelir. İçten içe basit bir site için duyduğu kızgınlığı ve hırsı kontrol etmeye çalışsada Pazar gününü sabırsızca beklemeside aslında bu kızgınlık ve hırsı kontrol edemeyeceğinin alametidir. Bir site için bu kadar hırs insana gülünç gelsede, mesele aslında site değil terk edilmek, istenmemek ve dışlanmaktır. İnsanoğlu her şeye hakkı olduğunu sanır malesef. Kahvaltısını yapan David bütün yapacaklarını iptal edip saat 10.00 da yola çıkar. Adrese ulaştığında saat 11.15 dir. Ulaştığı adreste ise boş bir arazi vardır. İner araziyi biraz dolaşır. Burasının ekilmek üzere ayrılmış bir tarla olduğunu çapa ve sürme izlerinden anlar. Sabırsızlık içinde ne yapacağını bilemeyen David gördüklerine de anlam veremiyor, burası nedir böyle? diyede nasıl bir işin içinde olduğunu anlamaya çalıştı. Sonra güneşin sıcağından sakınmak için arabasına bindi ve dakikaları saymaya başladı. Saat 13.30 oldu ne bir kişi nede bir araç görmüyordu. Birilerinin kendini kandırdığını sanıp 13.45 gibi artık dayanamayıp geri dönmeye karar verir. Arabasını çalıştırıp geri dönüş yoluna girer 50 metre gider ki bir aracın geldiğini fark edip durur. Geri döner ve boş arazinin yanına tekrar park eder.
Gelen araçtan 50 li yaşlarda bir kişi iner ve David'in aracına doğru gelir bu arada David de arabadan iner.
Gelen kişi

- Bay Fisher hoşgeldiniz buyrun ne istemiştiniz
- Şey ben ben sizin sitenize kayıt oldum fakat üyelikten çıkarıldım.
- Evet yani?
- Neden çıkarıldığımı öğrenmek istiyordum
- Ön isminiz neydi?
- David
- Bir dakika

der ve telefon açar
 - David Fisher’ın neden üyelikten çıkarıldığına bakarmısınız,
karşıdan gelen cevap sonrası tamamdır teşekkürler deyip telefonu kapatır.
döner ve David ‘e

- Bay Fisher üyelikten çıkarılmanızın sebebi kendinizi ve bizi kandırmanızdır.
- Nasıl yani ben ne yapmışım?
- Bay Fisher nasıl kandırdığınızı anlayamıyorsanız zaten sitemize üye olmanız da anlamsızdır.
- Tamam ama bana ne olduğunu anlatamaz mısınız?
- Bakın sitemizdeki **BAŞLA** tuşuna basmadan önceki yazımızda ilk önce kendinize gerçek ve samimi olun dediğimiz halde siz tuşa bastıktan sonraki ilk günü tanışmak istediğiniz birine klasik müzik sevmediğiniz halde sevdiğinizi beyan etmişsiniz.
- Bumu yani çıkarılma sebebim?
- Evet
- Yani basit önemsiz bir meseleden dolayı mı çıkardınız?
- Bay Fisher sizin bunu bile önemsiz görmeniz bizim size hiç bir katkıda bulunamayacağımızın alametidir.

- Tamam beyefendi o halde bu tekrarlanmayacak tekrar beni üye yapın
- Bakın bu şartlarda tekrar size bildiriyorum bizim size katkımız olmaz zorlamayın.
- Yararı olmayacağına ben karar vereyim siz üye yapın.
- Bay Fisher sizin için önemli olmayanlar bizim için önemli olabilir sırf siz değerlendireceksiniz diye biz kendimize iki yüzlü olamayız. Bu yüzden bu konuyu kapatın.
- Bakın beyefendi VİP üyeliğinize dahil olabilirim benim için maddiyat sorunuda yok.

Yaşlı adam güler ve der ki

- Öncelikle bizim VİP üyeliğimiz yok. Siz neden bu kadar ısrarla üye olmak istediğinizi bildirirmisiniz. O kadar siteler var neden biz.
- Şey sitenizi ilginç ve önemli buluyorum.
- Bize dürüst olmayanlarla dostluk yapmıyoruz iyi günler dilerim.

der yaşlı adam ve David'in elini sıkıp arabasına yönelir aracından kürek ve çapa çıkarır boş araziye bırakır. David reddedilmenin şoku içinde orada bir süre dona kalır ve yaşlı adamı izlemeye başlar.
Adam aracından daha sonra fidanlar indirir. Onları teker teker dikmeye başlar yaklaşık yarım saat sonra David kendini toplar ve evine döner.
O gece David için çok zor geçecektir. İsmini bile öğrenemediği bir adamın kendisine sorduğu sorulara cevap arayacak ama acaba bulabilecek mi? Bulsa bile kabul edebilecek mi? Kabul etsede gereğini yapabilecek mi? Bunları yaparsa bakalım başına neler gelecek?
Akıl oyunları başlar ve yaşadığı olayı an be an düşünüp çözümleme yapmaya çalışır.
Yani kadına yalan söylemesi ile sahte arkadaşlarının ona yaptıkları arasında hiçbir fark yoktur aslında, o halde iğrendiği bir şeyi yapmasını nasıl izah edecek ti kendine. Dahada önemlisi bu iğrençliğin önemini yaşlı adam bile anladığı halde bunun önemsiz olduğunu bile karşısındakine yutturmaya çalışmıştı. Sonrasında da siteye üyelik deki ısrarın sebebini izah ederken yalan ve yapmacıklıklarını düşünürken offf aklım karmakarışık oldu dedi.
Halbuki yanlışını savunmak yerine kabul etmek ne kadar kolaydı. Peki bunu niye yapmamıştı. Cevabı ise şuydu kendini başka birisi gibi göstermek istiyordu.
İşte bunun farkına vardığında kayıt olduğu gün ona tuhaf ve saçma gelen, ben nasıl gerçek olacağım ben zaten benim başkası değilim diye cevapladığı sorunun manasını anlamıştı.
İşte o an yaşlı adamın onun açıklamasına neden gülümsediğini de anladı.
Aslında yaşlı adamın ta başından kendinide bizide kandırmışşın sözü gerçekti.
İşte gerçeğe ulaşmıştı. Adam haklıydı gerçeğimi arıyorsun sitesi gerçeği aradığın zaman yardımcı olabiliyordu. Aramazsan katkı sağlamıyordu.
Yıllarca tüm dünyasında insanların onu ve kendilerini kandırması, onunda onlar gibi olup bomboş senelerin geçmiş olması ne kadar üzüntülü bir durumdu.
Ne yapıp ne edip bu insanı ikna etmeli çünkü ondan öğreneceği inanılmaz bir gerçeklik var dı. Gerçeklik nasıl şaşırtıcı ve inanılmaz olabilir ki aslında bu bile çok şaşırtıcı.
Halbuki insanlığın belki yüzde doksanı bu paradoksun içinde olduğu gerçekliği bu kadar inanılmaz ve şaşırtıcı. Gerçeğe inanmamak aslında şaşırtıcı olduğundan daha çok üzücü.
İnsan nüfusunun bu oranda bu sahte ve yalanın içinde haberdar bile olmadan yaşaması Matriksi proglamaya bile ihtiyaç duymadan Matriksde yaşamaktır. Neon Matriks programını sonlandırarak dünyayı kurtarabilir fakat David'in işi Neondan daha zor çünkü ortada bir program yok. Kaldı ki David'in Neon adaylarından biri olup olmayacağı da belli değil, önce kendisinin gerçek manada uyanması gerek sonrasına hep birlikte bakacağız.

Gece boyu ihtiyarı nasıl ikna edeceğini düşünen David tekrar telefon açmanın doğru olmayacağını düşündü.
Ne yapabilirim diye düşünerek bazı planlar kurdu. İçlerinden en mantıklısı o kişiye rahatsızlık vermeden onun gönlünü kazanmaktır. Bunuda yapmak için gelecek pazar yine saat 14.00 de aynı yere gitmekti zira ihtiyar buluşmaya tam zamanında ve programlı bir şekilde alet edavatla gelmiş planlı birisi olduğu belliydi belli ki o gün o saatini fidan dikmeye ayırıyordu, şansını denemeli idi. Artık mesele basit bir siteye üye olmanın hırsından çıkıp. Bu insandan ilim yani gerçeği öğrenmek yolunda istifade etmektir. Bir nevi öğretmen, öncü gibi.
7 gün boyunca nasıl hareket edeceğini planlayarak kendi kendine provalar yapıp telkinlerde bulundu. Her seferinde şunu diyordu kesinlikle yalan söyleme.
Artık vakit gelmiş pazar günü kahvaltısını yapıp yola çıkan David büyük bir heyecana sahiptir. Heyecanla varmış olduğu arazi yine boştur saat 14.00 olur gelen giden yoktur.
1 saate yakın bekler kimse gelmez. Geri döner. Bir hafta boşuna sabırsızlanmışdır.
Ne yapmalıdır? Kendine gelmek için bir duş alır sıcak bir kahve yapar. Acaba çözümlemelerinde sıkıntımı var diye, ta başından beri tek tek düşünür. Öncelikle sitedeki yazıya döner.

- Size ait dünyanızdaki yapmacık gülüşlerin, sahte dostlukların farkına mı vardınız?

O halde farkındalıklarının peşinden koş. Sahte dünyanı yık yerine samimi ve gerçek bir dünya inşaa et. Bu dünyanı kurmadan iyi planla önce kendin gerçek ve samimi ol sonra dostluklarını bunun üzerine yap.
Yeni dünyanın inşaatındaki ilk şey planlama. İşte burada hata etmiş her seferinde aceleci ve sabırsızca hareket etmiştir.
Peki planlamayı nasıl yapmalıydı. Yaşlı adamla olan tel konuşmasındaki şu sözü hatırladı kimi aradığınız değil ne için aradığınız önemlidir.
Aslında orada arama sebebi siteye girme hırsı yada hesap sorma kızgınlığı olması yerine gerçek manada hakikate ulaşmak olsaydı durum belki böyle olmayacaktı.
Duyguları plansız hareket etmesine sebeb oluyordu.
Tamamdır işi biraz çözmeye başlamıştı.
Zaten tanışmak istediği kıza söylediği yalanda duyguları sebebiyle değilmiydi.
Hem bazı şeyleri anlayabilmenin haklı gururu onu sevindirir hemde 30 yıllık hayatı boyunca şu iki haftada elde ettiği ilimden yoksun yaşamış olması pişmanlık ve şaşkınlık oluşturur.
Asıl olan adım atmaktır. Geç de olsa bu adımı atmak bile çok önemlidir.
Bundan sonra hayatı sürekli gelişim üzerine olacaktır. Peki bir öğretmensiz ne yapacak. Psikologlara mı gitmeli kişisel gelişim için. İyi düşünmelidir. Onlar bu işin ilmini öğrenmiş ehliyeti yani diplomaları olan uzmanlardır ama bir dakika onlar bu farkındalıklara sahip iseler peki milyonlarca insan onlara başvurduğu halde neden halen eski sahte dünyalarında yaşıyorlar. Yok olmaz bu psikolojinin ötesinde bir şey olmalı yada o ilimi öğrenenler eksik öğreniyor olmalı. Neticede sonuçları ortada. Peki bu ilmin bir ismi doktoru yada ne bileyim bir öğretmeni var mıdır? . İnternetten aramaya başlar günlerce bilgisayarın başından ayrılmadan araştırır ama aradığı şeye dahil hiç bir şeye ulaşamaz. Tamam psikolojide kendinle barışık olmak gibi bir çok şey var ama hepsi neticede kişinin yaşantısının güzel olması ile alakalıdır. Halbulki yazıda güzel bir hayat demiyordu tam tersi çok ama çok acılar çekeceksin gibi şeyler vardı. Psikologlar ise insanlara kendine sıkıntı yapmamayı telkin ederler. Bu kadar önemli bir mesele adına bir ilmin olmaması çok ilginç değilmi?
Olsa olsa felsefe olabilir. Yaşlı adam acaba bir filozofmuydu?
Peki neden psikologlar yerine filozoflar yokki bu çok ilginç çünkü bence filozoflar topluma

en önemli katkıyı sağlayacak kişilerdir. Acaba politikacılar bunu göremeyecek kadar cahil mi yoksa felsefik hayat tarzı sebebiyle zaten politikaya değil sadece siyasete ihtiyaç olduğundan dolayı mesele sadece 3-5 politikacının çıkarımı ve onlarla birlikte olan iş dünyası nın çıkarlarımı. Vah vah insanlık bu kadar mı köleleştirilmiş, diye düşünen David bunca önemli ve hayati bilginin kısa zamanda kanın damarlarında dolaşırcasına beynindeki fırtınada bir oyana bir buyana zikzak çizmesiyle biraz tuhaflaştı.
Çünkü bunları kısa zamanda algılıyor olması güzel bir şey olsada bir tarafta bu düşündüklerinden çıkarımları ise insanlığın nasıl bir bataklıkta olduğunu da göstermektedir. Artık planları doğrultusunda felseyi araştırmaya çalışacaktır. Fakat çok önemli bir şey var ki, yaşlı adama öyle veya böyle ulaşmalıdır. Zira felsefe bir ilim deryası olduğundan, ondaki doğru ve yanlışları ondan başkasından öğrenebilmesi zor görünüyor.
Çünkü filozofluk diye bir meslek kalmadığı için danışmanlık alamaz. Bu yüzdendir ki her pazar aynı saatte orada olacak ona samimi olduğunu kanıtlayacak ve onun talebesi olmaya çalışacaktır. Bu o kadar önemli ki kısacık yazısından ve kısacık görüşmedeki sözlerinden ciltler dolusu gerçek bilgiye ulaşmıştır.
Artık yolunu belirleyen David birkaç hafta pazar günleri gider ama yaşlı adam yoktur, bu arada kendi de felsefe ile alakalı araştırmalar yapmaktadır.
Tekrar bir pazar gelir yine yola çıkacakken bir kaç haftadır orada bomboş bir kaç saat geçirdiğinin farkına varıp gitmişken bir şeylerle uğraşmak adına garaja gidip kürek ve alet edevat alır. Yol üzerindeki tarım dükkanına da uğrayıp dikebileceği fidanlarla alakalı bilgi edinip tavsiye üzerine bir kaç fidan alır. Saat 14.00 e doğru araziye varır aracın arkasındaki fidanları dikmeye başlar. Bir kaç saat geçmiş elindeki fidanlar bitmiştir.
Geri dönüş yoluna çıkar. Bu şekilde tam 2 hafta geçer. Aslında biraz da bitkinlik oluşmuştu. 5 haftaya yakındır gittiği halde eli bomboş, tamam son 2 haftadır fidan dikiyor aslında birazda keyif almaya başlamıştır fakat.bu meseleyi de çok zorlamak da biraz anlamsız gelmeye başlamıştır. Neticede gelip gelmeyeceği de belirsiz, gelse bile kim bilir kaç hafta geçecek. Diğer taraftanda bu gerçeklik yolunda başka bir alternatifte görememektedir, bu ikilemde geçen 1 hafta sonunda günlerden yine pazardır. Sabah kahvaltısını yapıp koşu için parka çıkan David koşu anında o ilk günkü kadını görünce son bir defa olmak üzere gitmeye karar verir. Evine döner sıcak bir duş alır ve yola çıkar fidanları alır araziye gider fidanları dikmeye başlar derken aradan fazla zaman geçmeden bir araç sesi duyar.
Sesin geldiği tarafa döner ki. Araç durmuş ve içinden yaşlı adam çıkmıştır.
Onu görünce sevinen David'in gözleri güler. Yaşlı adam aracından kendi fidanlarını çıkarır gelir fidan dikmeye başlar. David'in içinde bir burukluk oluşmuştur. Çünkü kendisine ilgi göstermemiştir. Ama onun bir türlü ikna olmasını beklemelidir. Zira başka bir alternatifi olmadığının farkındadır. Onu ikna etmeye çalışmak için samimiyet gereklidir samimiyet ise sözle değil davranışla olacaktır. Buda ilk adımın ihtiyardan gelmesini beklemesi anlamına gelir, bu tür bilge insanları sözlerle ikna etmek çok zordur.
David de istifini bozmadan fidanlarını diker ve bitirir. Sonra aracının içine oturur ve bekler. İhtiyarın işinin bitip kendisiyle görüşeceğini umut etmektedir. İhtiyar işini bitirip David'in aracına doğru yaklaşır ve haftaya yine gel der. Bunu duyan David

- Peki efendim

der. Diğer hafta yine gelir ihtiyarda gelir yine birbirleriyle konuşmadan bir gün geçer bu şekilde 3.haftada geçer. David fidan dikerken ihtiyarın aracı yine gelir ihtiyar bu kez her zamankinden daha fazla fidanla gelmiştir.

İndirdiği fidanları David'in yanına getirmeye başlar. Bütün fidanları oraya yığdıktan sonra bir fidanla David'in yanına gelip

- Her toprakta her fidan büyümez. Bu toprağa en uygunu çamdır .
  Fidanın ağaç olmasını istiyorsak uygun toprağa dikmemiz gerekir .Zengin bir hayat bir topraksa bu ancak çöl toprağıdır. Çünkü zenginlikler menfaatler üzerine inşaa edilir paylaşmak çok azdır. Paylaşmak ise sevgidir. Çöl toprağında kaktüs yetişir. Peki neden başka ağaçlar az olur bilirmisin çölde?
- Hayır efendim.
- Çünkü çölde yağmur az olur peki yağmur niye az yağar? çünkü paylaşacak hayvan çok azdır yağmurda sevgi gibidir paylaştıkça artar. Eğer sen bir kaktüs isen üzülme. Kaktüsde su paylaşır yani sevgi paylaşır. Lakin önce bir düşün kaktüs olabildin mi?

İhtiyar bu sözlerinden sonra aracına biner ve gider.
David ihtiyardan duyduğu bu sözleri süzgeçten geçirirken fidanları biter.
Eve dönüp söylenenleri düşünür. O kadar manalı sözlerden çıkarabildiği şudur. Kaktüs sevgi paylaşıyor ise kendi hayatında böyle bir yaşam tarzı yoktur.
İşte o anda ihtiyarı ikna edebilmenin bir yolu olduğunun farkına varır. Çünkü ihtiyar ona bir soru sormuştur. Her sorunun bir cevabı vardır. Madem ihtiyarın yazısında gerçeklik ve samimiyete vurgu yapıyorsa gerçek ve samimi bir cevap onu ikna edebilir di.
Düşündü ve gülümsedi çünkü cevabı bulmuştur.
Ertesi pazar yola çıkar yol üstündeki botanikçiye uğrar bir adet kaktüs fidanı alır.
Araziye gider sabırsızlıkla ihtiyarı bekler.
İhtiyar arabasından inince yanına gider elindeki kaktüs fidanını ona verip.

- Ben bir kaktüs fidanıyım ağaç olmak istiyorum bunu ekecek bir çiftçi lazım o çiftçide sanırım sensin

ihtiyar gülümser.

- o halde bu fidanı dikelim bakalım tutacak mı fakat bu kaktüs bu toprağa ekilmez beni takip et

der aracına biner ve yola çıkar David de onu takip eder.
İhtiyar eyalet sınırında bir bölgeye doğru ilerler yaklaşık 2 saatlik yolculuktan sonra tabiatın ortasında çok güzel bir yere gelirler. Araçtan inip etrafı gözleriyle inceleyen David toplamda 12 adet baraka sayar. Ortam doğal ve güzel olmasına rağmen bir o kadarda ilkeldir, sanki. barakalar basitçe yapılmış bir haldedir. İhtiyar elindeki kaktüsü önünde baraka olmayan bir yere eker ve

- Artık fidan dikild,i dikimi bizden büyütmek senden. Dikkat et ki fidan tutsun.
- Peki efendim

ihtiyar bir barakaya doğru giderken başka bir barakadan 40 lı yaşlarda bir erkek David'e doğru yaklaşır.

- Hoş geldiniz ben Kumar Sitara
- Bende David Fisher
- İhtiyar senin için kaktüs mü dikti ?
- Evet
- İlginç bir yer değilmi seni gezdireyim bu arada muhakkak ki soruların vardır cevaplarını bildiğim şeyleri cevaplarım.
- Aslında çok fazla sorum var.

- Tamam istediğini sorabilirsin bu arada biz burda ihtiyarda dahil 12 kişiyiz seninle 13 olduk her bir baraka bir kişiye aittir senin barakan bitene kadar benim barakamda kalabilirsin
- Şey burası nedir yani neden buradasınız?
- Buraya bir okul gözüyle bakabilirsin senin aradığın şeyi arıyoruz
- İhtiyarın ismi nedir?
- İsmini kimse bilmez her soranada şekle ve isimlere takılmayın aslolan manadır der. Her gün sabah 9.00 dan 11.00 e kadar ders var.
- Peki Kumar diğerleri nerde şu an?
- Bir kısmı evlerinde bir kısmı işlerinde bir kısmı barakalarında bir kısmı ormanda çalışıyor
- Herkes düzenli burada kalmıyor mu?
- Hayır durumu iyi olanlar burada sadece bir kişi evinde kalıyor hafta sonları barakasına gelir.
- Durumu iyi derken bir kişi hariç hepsi zengin mi?
- Zengin derken?
- Yani parası, malı çok anlamında

Kumar kahkaha atar ve

- Yakında zenginliğin ne olduğunu anlarsın sanırım. Hadi biraz odun toplayalım akşam oluyor malum ateş için gerekli olacak.

David bazen doğa gezilerine gitmiş olsada hemen hemen hiç bilgisi yoktur doğada yaşam hakkında.
Akşam barakaya geçerlerken ekili kaktüs fidanına biraz su döker neticede hem onu temsil eder hemde onun sorumluluğundadır.
Sabah birlikte kahvaltı yaparlar ve ihtiyarın barakasına giderler ve diğer 10 kişide gelmiştir hepsi ayrı ayrı ülkelerden, birleşmiş milletleri andıran bir hava vardır.
Hepsi ile tek tek tanışır. İhtiyar onları alır balık avına götürür yolda bir şeyler anlatmaya başlar.

- 2 türlü balık avı vardır birincisi yalnız avlanmaktır. Yalnız avlananların sorumluluğu avına ve doğaya karşıdır. İkincisi ise toplu avlanmak. Bunların hem doğaya hem ava hemde takımdakilere sorumluluğu vardır. Doğa ve takımdakilere sorumluluk malumdur. Ava sorumluluğa örnek ise av keyfi yapılmaz. Çünkü bu dengeyi bozar. Tabiatta kurulmuş bir denge vardır. Einstein'ın arılar yok olursa ilerleyen yıllarda insanlarda yok olur sözünün altında da bu denge olayı vardır. İşte hayatın ve varlığın en önemli unsuru budur. Peki size bir soru bu denge nasıl kuruldu?

Bu arada Makoto isimli Japon cevap verir

- Tabiki evrim
- Peki evrimleşen yaratıklar bunu hesap edebilecek bir algıya sahip midir acaba? Buna şöyle cevap verelim. Canlıların içindeki belkide tek bilinçlisi olan insan bile evrimleşirken ekolojik dengeyi bozuyor. Çevreciler sürekli uyarıyor tek bilinçlisi bile bu dengeyi kuramıyorsa diğer canlıların sizce böyle bir denge kurması mümkün müdür? Denge sadece maddeye ait bir mesele değildir, kavram ve anlamlar içinde elzemdir. İşte dünyamızın gerek doğal dengesinin, gerekse insanlık içindeki dengenin bozulmasının sebebi bu dengeyi kuran gücün farkında olmamamızdır. Bütün eğitim ve ilim dallarımızı bu gücün

dışında kurmamızdan dolayıdır. İşte tam burda Bay Fisherin sorduğu gibi neden filozofların olması gereken yerde psikologlar vardır?

Bunu duyan David in gözleri fal taşı gibi açılır. Ne! bi dakika bi dakika bu nedir!? nasıl olabilir!? Acaba rüyamı görüyorum diye bir şok dalgasının içinde beyni çökmüş bir halde afallamışdır. Herkes başını çevirip David'e baktığı sırada ihtiyar adam devam eder.

- David aslında güzel bir soru sormuş. Bu soruları insanlar sormuş olsa ve doğru cevaplarına ulaşmış olsalardı, bugünkü karmakarışık ve savaşlar içindeki dünya yerine daha barışçıl daha doğal, nefret ve menfaatlerin yerine daha çok sevgi ve saygının hüküm sürdüğü bir dünyamız olurdu. Bunları iyice düşünün ki yarın bunları kavramış şekilde devam ederiz. Haydi şimdi sadece yiyeceğimiz kadar balık avlayıp barakalarımıza dönelim.

David halen kendini şoktan kurtaramamış bir halde bir müddet avlanır, balıklar tutulup barakalara dönerler.

Barakalarına dönerken Kumar David'e

- Güzel soru sormuşsun.
- Ama ben bu soruyu ihtiyara sormadım ki birkaç hafta önce gece evde yalnızken kendi kendime sormuştum.
- Ha anladım şu mesele.
- Ne? Hangi mesele? Sana evde yalnızken kendime sorduğum soru olduğunu söyledim başkada hiç kimseye sormadım.

Kumar güler ve

- Anladım sen ilk defa yaşıyorsun.
- Neyi ilk defa yaşıyorum.
- Sana göre olağanüstü şeyi.
- Ne yani sence normalmi?

Kumar bir kaç dakika susar ve daha sonra

- Tamam bunun normal olup olmadığını yarın dersde ihtiyara soralım. Bu arada kaktüs fidanına dikkat et.

David büyük bir şaşkınlığın içinde kaktüse biraz su verir. Barakaya giderler ve tuttukları balıkları yerler. Yataklarına girerler ama gece bu şaşkınlıkta uyuyabilmek mümkün mü.

Sabaha kadar şok ve şaşkınlık içinde sağa sola dönerken uyuya kalmıştır.

Nihayet sabah olur Kumar kahvaltıyı hazırlayıp David i uyandırarak kahvaltılarını yaparlar. Kumar sorar

- Gece nasıl rahat uyuyabildin mi bari?
- Evet ama dünkü olayın şaşkınlığını hala atlatamadım
- Bu normaldir daha önce rastlamadığın olağan üstü bir şeye şahit olan herkes senin gibi hisseder
- Peki size hep oluyor mu?
- Ben defalarca bu tür şeylere şahit olunca bana gayet normal geliyor
- Peki bunu nasıl yapabiliyor?

- Bilemiyorum
- Peki hiç sormadın mı?
- Sordum ama her seferinde önemsiz şeylere takılmamamı tavsiye etti
- Önemsiz mi?
- Öyle diyor
- Çok ilginç

Ders saati yaklaşınca ihtiyarın barakasına doğru giderler. Herkes yine orada toplanmıştır.
İhtiyar haydi gençler ve genç olmayanlar bugün Bay Fisher kalmaya karar verdiyse onun barakası için odun keselim.

- Evet Bay Fisher ne diyorsunuz?
- Şey evet ben kalmak istiyorum.

Nasıl istemesin ki şaşırtıcı gizem dolu bir dünya üstelik insanlar zararsız hatta herkes birbirine yardımcı oluyor. Samimi bir ortam ve samimi insanlar.
Yola çıkarlar bu arada Kumar

- Efendim David dünkü olaya şaşırmış bana normal mi diye sordu bende size soralım dedim.
- Hangi olaya?
- Kendi kendine sorduğu filozof sorusuna

David biraz sıkıldı utandı ve kızardı
İhtiyar bunun üzerine

- Öncelikle hiç bir soruyu sormaktan çekinilmemeli yoksa nasıl öğreniriz. İkincisi insanın ona göre olağanın dışında bir şey yaşadığında şaşırması normaldir. Çünkü ben bunu görmemiştim yada bilmiyordum diyen iç sesinin refleksidir şaşkınlık. Soru ise aslında şurdadır; acaba bizim bildiklerimiz yada gördüklerimize verdiğimiz anlam ne kadar doğrudur? Yüzyıllardır bu olağanüstü sayılan şeyler önce budistlerde sonra hristiyan aziz ve azizelerin de sonrada islam mutasavvıflarda farklı şekillerde görülmüştür. Aslında en önemlileri ise Musa'nın Kızıl denizi ikiye bölmesi veya Mesih İsa'nın ölüleri diriltmesi gibi çok daha muntazam şeylerdir. İşte dünkü anlattığımız dengeyi kuran gücü, biraz da olsa anlayan bunu ilk defada yaşasa şaşırmaz. Sebebi ise şudur. O güç insan ve doğa üstü bir güçtür. İnsanlar bilim adına yaptıkları teorilerde, bu gücü görmediklerinden dolayı, çoğu zaman maddesel değerler üzerinden yapmış. Bu hataları sebebi ile bilim genellikle kendi teorilerini kendisi çürütmüş ve halen çürütmektedir. Buna örnek istersek Milyonlarca yıl olduğu iddia ettikleri insanlık tarihinde daha 1920 lere kadar uzayın sonsuz olduğu ve 2000 li yıllara kadar da hiçbir şeyin yoktan var olamayacağının kesin bilgi olarak kabul edilmesi. Bigbang in kabulüyle uzayın sonsuz değil genişlediği ve bigbang in tanımında bigbang hiçlikten bir patlamadır görüşleridir. Ya da düne kadar kesin kabul edilen klasik fizik kanunlarının tamamen teker teker ele alınıp kuantum fizik bakış açısından ele alınıp kelebek etkisinin dengeyi nasıl etkilediği kabulüdür. Buna rağmen eski

hatalarından tam vaz geçmeden doğaüstü bir gücün halen ilmi literatürde resmen kabul görmemesi teorilerini etkiler seviyede.

Alman asıllı fizik öğrencisi Sofia tam burada araya girer

- Peki bu doğaüstü güçden bizim anladığımız ve sizin anlattığınız Tanrı ise kiliseler, camiler ve sinagogların bilimin gelişmesine engel bir tavırda olmasını sebebi nedir? Galileo gibilerin engizisyon mahkemesi tarafından öldürülmesi gibi.
- Kiliselerdeki rahipler hristiyanlığın, sinagoglardaki hahamlar museviliğin, camilerdeki imamlar islamın temsilcisi değildir.
- Nasıl yani?
- İşte gerçeklerden bizi uzaklaştıran asıl sorunumuz budur. Algı ile anlam arasındaki fark. Kilise, camii ve sinagoglar sadece ibadethanedir. Oradaki din görevlileri Yaradan adına konuşamaz ve hüküm veremez hatta mahkeme kuramazlar. Sadece kutsal kitaplardan anladıklarını insanlara bildirmek ve ibadetlere yardımcı olmakla görevlilerdir. Hristiyanların eskiden, yahudilerin halen, müslümanların sonradan din alimlerine kendilerince verdikleri gereksiz yetki ve bakış açısı bunların yaşanmasına sebep oldu ve halen de oluyor. İnsanlar onların hüküm ve isteklerini, yaradanın hüküm ve istekleriymiş gibi anlayıp önce onların zulümlerine alet oldu, sonrada yanlışlarını anladılar. Bu seferde bu yanlışlıkların sebebi din ve yaradanmış gibi din ve yaradandan uzaklaşmışlardır. Halbuki yaradan her insanı muhatap almış onlara kitap göndermiş insanlar onu okuyup anlamaya bile çalışmamış Rablerini muhatap almamışlardır. Sadece din adamlarını muhatap almışlar. Bu maddeleşmeye sebeb olmuştur.
- Peki tanrıyı kabul etmemizin bilime katkısı ne olacaktır.
- Fizikçiler Kutsal kitapları okuyup anlasaydı Yaradanın yoktan var ettiğini anlayıp hiçbir şey yoktan var olmaz diye teori üretmezdi. Bir astrolog Kuranı okuyup anlasaydı ***Zariyat suresinin 47.ayetinde*** **‘Göğü kudretimizle biz kurduk ve şüphesiz biz genişletmekteyiz’** ayeti varken uzay sonsuzdur demezdi. Yada Darwin sana tokat vurana diğer yanağını çevir diye Mesih’i anlasaydı güçlü olanın yaşamasına zayıf olanın ölmesine izin ver demezdi. Din bilime karşı değildir, fakat bilim dine karşıdır. İşte O zaman David in psikologlar yerine filozofların olması gerekmiyor mu sorusuna ihtiyaç kalmazdı. Her psikolog zaten filozof olurdu. İşte sadece düşünülen bu sorunun bilinmesini doğa üstü görüp bunu bilene hayranlık duymak da, az önce anlattığımız din görevlilerine gereğinden fazla değer vermek gibidir. Aslında hayranlık duyulacak şey bildirilen değildir bildirendir. Bildirilen postacı gibidir bildiren ise bilginin sahibidir. Bildirilen bugün ben yarın bir başkası olur. Asıl olan olağanüstü gücün buna muktedir olduğu anlaşılırsa, işte o zaman herhangi birine bildirilmesi de normal olur o zaman bu olay normal midir sorusunun cevabını buluruz.

Konuşma bitmiş ve baraka için kütük ve odunların bir kısmı toplanmıştır. Bunlar David in kaktüsünün yanına götürülür. Sonra herkes dağılır David Kaktüsüne bakar iki günde sanki biraz büyümüştür. Tekrar fidanın ihtiyaç duyduklarını halleder. Kumar ın barakasına gider. Kumar ile akşam yemeğini yerken David

- Kumar ihtiyar hangi dinden acaba ?
- Uzun zamandır yanında olmama rağmen ben de anlayamadım. Öğretilerinde bütün Kutsal kitaplardan söylevler var.
- Hiç kliseye sinagog a yada camii ye gittiğini görmedinmi?
- Hayır hiç şahit olmadım fakat barakasında çok fazla vakit geçirir ibadetini sanırım orada yapıyor.
- Çok ilginç birisi, yoksa yeni bir din mi var bizim bilmediğimiz
- Ben yine ihtiyarın öğretilerinden öğrendiğime göre ki bende aynen kabul ediyorum, Dinin ismi ne olursa olsun önemli olan doğru olması. Bir yaradan varmı var. Buna Tanrı demişler Yehova demişler asıl olan var olması. Bence önemli olan var olan bu Yaradanı anlamaya çalışmak. Bunun yolu da bence Kutsal kitapların hepsini incelemek. İhtiyar eski ahidi de İncili de Kuranı da sürekli okur.
- Peki sen hangi dindensin?
- Şimdi bu söylediklerim üzerine bu soruyu sorman aslında çok abes ama anlayacağın dilde anlatayım. Ben hintliyim bizim oralarda budistler, hindular, müslümanlar var benim ailem hindudur. Bana gelince bahsi geçen yaradan hinduların ilahıysa bende hinduluğu kabul ederim yada müslümanların ilahı ise bende müslümanım ya da yahudilerin Yehova sı ise bende yahudiyim yada hristiyanların ilahı ise bende hristiyanım.
- Fakat bizim hristiyanlıkta 3 tane ilah vardır nasıl bileceksin hangisi olduğunu.
- Nasıl yani?
- Baba, oğul ve kutsal ruh
- Bunları bana anlatır mısın
- Bende çok iyi bilmiyorum ama bize anlatılan Mesih Tanrının oğludur. Kutsal Ruh ise Tanrı'nın kendi varlığını insanda hissettirmesidir.
- Yani tam anlayamadım ama eğer tanrı üç tane ise biraz karışıyor gibi geldi bana. o zaman mesela baba dediğiniz tanrı isterse seni öldürebilir değilmi?
- Evet
- Peki oğul dediğiniz tanrı senin ölmeni istemez ise ne olacak?
- Hımmm sanırım birbirlerine karşı gelmezler
- O zaman Babanında, oğulunda kendi istediği kısıtlı olmazmı? Tanrı kısıtlanamaz ki.
- Evet hiç düşünmemiştim.
- Bence o şekilde değildir çünkü ihtiyar sürekli sohbetlerinde Mesih den bahseder onun çok yüce bir insan olduğunu anlatır. Sizin dininiz yanlış olsa Mesih nasıl yüce bir insan olabilir ki. Hatta bu günde söyledi ya, ölüleri bile

diriltirmiş. Bence size anlatanlar yanlış anlamış olabilirler peki sen hiç incil okumadın mı?
- O mesele aslında biraz karışık
- Ne gibi
- Bir kaç çeşit incil var
- Ne?
- Bilmiyoruz
- Yani bir şey demek istemiyorum ama Tanrının kitabı aynı dinde nasıl farklı olabilir. Belkide O na atfedilerek yazılmış kitaplardır. Emin misin İncil olduğuna?
- Evet öyle söyleniyor.
- Neticede birisi gerçek incil ise diğerleri sahtedir. Belkide hepsi sahtedir. Ama senin anlattığın 3 tanrı ve birden fazla incil ifadelerine rağmen ben Mesih'in Yaradanla alakalı birisi olduğuna inanıyorum. Belki tanrı olmasada onun oğludur belkide Onu temsil eden peygamber gibi yada yaradana yakın aziz gibi bir şey neticede ihtiyarın anlattıklarına göre sıradan birisi değil ve bu konuda ihtiyarın sözleri bunca yıl bana hep doğru yolu gösterdi

Bu uzun sohbet gecenin geç saatlerine kadar sürmüştür. Artık uyku zamanı gelmiş onlarda yataklarına girmişlerdir. güzel bir uykudan sonra sabah kalkarlar kahvaltı ve ihtiyarın ders vakti gelir. David gece Kumar ile konuştuğu meseleyi ihtiyara sormak ve sormamak arasında gidip gelir. Neticede kendi dininin yanlış olduğuna inanmak istememekte diğer taraftanda eğer yanlış ise sahte bir dini inanç içinde şüphe ile yaşamakta istememektedir.

İhtiyar

- Hadi bakalım David in barakasına lazım olan diğer kütükleri de toplamaya gidelim

İhtiyar önde talebeleri arkada yürürlerken ihtiyar bir an durur başını öne eğer 5 saniye kadar sessizce durur ve sonra geri dönüp

- David bana sormak istediğin bir şey varmı?

David telaşla

- Hayır efendim
- Peki Sofia senin sormak istediğin bir şey varmı?
- Evet efendim aslında bir sorum var. Dünkü bize anlattıklarınızı çok düşündüm ve bize yaradanın bizi muhatap alıp kitap gönderdiğini fakat bizim onu muhatap alıp da okumadığımızı söylediniz. Bu benim canımı çok yaksada haklıydınız. Fakat benim şöyle bir sorunum var ben hristiyanım ve bize bahsedilen birden çok incil var hangisi kutsal kitap hangisini okumalıyız?
- İnsanların dinlerini değerlendirme, doğrusunu yanlışını ayırt etme yada eleştirme gibi bir meselemiz olamaz netice de din inanmayı gerektirir, buda senin kalbindir hepsini oku hangisi aklına ve kalbine yatıyorsa ona göre değerlendir. Yeterki oku okursan aklın ve kalbin sana yol gösterecektir. Bütün dinlerin ortak noktası bir yaradanın olduğudur. Buna sadece mitoloji gibi çok

tanrılı dinler başka tanrılar ekler. Başka tanrılar olamaz çünkü birden fazla tanrı demek kaostur biz ise hep dengeden bahsediyoruz. Sen dengeyi anladıysan tek bir yaradanın olduğunu da anlarsın. Ben müslümanım desende ben yahudiyim desende ben hristiyanım desende özünde birden çok yaradana inanıyorsan sen onlardan hiç birisin. Dinin isminin önemi yoktur, önemli olan manadır. Senin tanrıya aklında ve kalbinde verdiğin mana ne ise, sen o yaradana inanıyorsundur. Yani bir başka ilaha hesap veren yada muhalif olan yada ittifak eden bir tanrı anlayışına sahipsen ben hristiyanım demekle hristiyan olmazsın. Tabiki hristiyanlıktan kastın İsa Mesih'in getirdiği din ise. Ama size anlatılan hristiyanlıksa o ayrıdır.

- Peki ama bizdede 3 tanrı yokmudur?
- Anlatılana göre bazı hristiyanlar 3 tanrı olduğunu zanneder bunu söyleyen din alimlerine sorulduğunda ise Tanrı tektir baba oğul ve kutsal ruhu kapsar der. Bu belkide anlayamadıklarını anlatmaya çalışma çabasıdır. Eee ne de olsa babası olmadan doğan birisi var ve Tanrı adına ilahi mesajlar getirmiş üstüne üstlük bir çok mucize göstermiş bunun babası olsa olsa Tanrıdır anlayışı en mantıklı izahat olarak görülebilir.
- sizin bu konudaki görüşünüz nedir?
- Belki bende anlayamamışımdır, bu konudaki en mantıklı açıklama ise bana göre Kuranın açıklamasıdır. Kuran ayetinde **Nisâ / 171. Ayet ‘ Ey ehl-i kitab (Hristiyanlar ve Yahudi'ler): Dininizde hududu geçip taşkınlık etmeyin, İsa (aleyhisselâm) Allah'ın oğludur, gibi sözler söylemeyin. Allah'a karşı ancak hak olanı söyleyin. Meryem'in oğlu Mesîh İsa, Allah'ın Peygamberi, Meryem'e ulaştırıp bıraktığı kelimesidir (vasıtasız yaratığıdır); ve ondan bir ruh olmaktan başka bir şey değildir. Artık Allah'a ve peygamberlerine iman edin de Allah “Üç” dür demeyin. Bundan vaz geçin, hakkınızda hayırlı olur. Allah, yalnız bir tek İlâh'dır; çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur. Vekil olarak Allah kâfidir. ‘**

Bu aslında babasız nasıl doğduğuna ve hristiyanların kutsal ruh diye ifade ettikleri ruhun da en iyi şekilde izahı dır. Burda biz en önemli şeyden uzaklaşıyoruz. İnanç insana özeldir. Bir din anlayışını isimlendirmek sadece sıfatını ayırt etmek içindir. Gruplaşmak düşmanlık yapmak için değildir. İnsan isimleri gibi aslında ismi ne olursa olsun insandır. Bence gerçek anlamda inananlar mümindir. Hiç birinin diğerine üstünlüğü yoktur en azından Yaradanın katında. Belki Yaradan dünyevi nimetler meselesinde bazılarını bazılarına üstün kılmış olabilir. Asıl üstünlük ise O’na olan sadakattır. İşte İsa Mesih de Musa gibi Muhammed gibi O’na sadık olmuş en üstün insanlardandır. Biz ise başka dinleri düşmanlık olarak almışız sürekli

savaşmışız. Halbuki Hans'ın hristiyan olmasının müslüman Ahmed'e ne zararı var yada Ali'nin müslüman olmasının yahudi Solomon'a ne zararı var. Yanlış dinde iseler hesabı dinin sahibi sorar yani Yaradan. Biz dinlerin sahibi değil tabisi olanlarız. Düşman olmamızın altında yatan sebeb ise kibrimiz.

Baraka için ihtiyaç olan eksik kütüklerde artık tamamlanıp toplanma alanına taşınır. Artık bütün malzemeler tamamlanmış ve baraka yapım aşamasına hazırdır.
David barakası için tüm malzemeler hazır olsada bugünkü konuşma onu derinden etkilemiştir. Yıllarca inandığı bazı şeylerle alakalı tuhaf bir durum içindedir. Gerçi ihtiyar dininin yanlış olduğunu değil yanlış anlaşıldığından bahsetmişti. tüm açıklamalarıda maalesef çok mantıklıydı. Bu çok kötü bir durumdu, çünkü çocukluktan beri inandığınızı sandığınız bir din, bilge olduğuna inandığınız bir kişi tarafından size farklı olarak anlatılıyor. Hristiyanlıktaki farklı mezheplerinde aslında bu tür yanlış algılanmalardan kaynaklanmış olabileceği de mümkündür.
Bir kaç tane incil olması da cabası. Bir taraftan ihtiyara inansa da içinde dinine ihanet etmiş olma korkusu vardır. Fakat yanlış olan bir din anlayışına yapılan itiraz yada inandığın dini daha doğru anlayıp ona göre inanmak acaba ihanet midir yoksa olması gereken gerçek iman mıdır.?
Bununla yüzleşmesi gerekecektir. Duyguları ve mantığı arasındaki bu tezatlığı nasıl aşa bilecektir. Sonra bunu kendi ile aynı dinden olan Sofia ile konuşmaya karar verir. Kaktüsüne bakım yaptıktan sonra Sofia nın yanına gider.
Sofia;

- Buyur David ne istemiştin?
- Sofia zamanın varsa seninle biraz konuşmak istiyordum.
- 5 dakikalık bir işim kaldı sen içeri geç ben işimi bitireyim sonra rahat rahat konuşuruz.
- Tamam

der ve içeri girer. Etrafını inceler Sofia üniversitede fizik öğrencisidir. Daha doğrusu okulu bitirmiş ama akademisyen olarak çalışmak üzere orda kalmış, doktora ve asistanlık yapmaktadır. Onunla aynı tarafta olduğu için rahat rahat konuşup ondan istifade edebileceğini biliyordu. Zaten bu meseleyi konuşabileceği belkide tek kimseydi.
derken Sofia gelir.

- Evet işimi bitirdim kahve içer misin?
- iyi olur
- Süt, şeker?
- Yok sade olması daha iyi kendime gelmeye çalışıyorum
- Buyur sade kahve
- Şey Sofia sende benimle aynı dinde olduğun için seninle bu günkü konuşmaları değerlendirmek istedim. Beni en iyi sen anlarsın. Neticede aynı taraftayız. Senin bu konuşmalar sonrası duyguların nedir acaba sende benim gibi karmaşık bir durumda mısın?

- Ben fanatik hristiyan bir aileden olsamda neticede bilimle uğraşan biri olarak, okullarda öğrendiklerimiz sonucunda aslında Tanrının varlığı konusunda sorunlarım vardı. Daha doğrusu inanmıyordum. İhtiyarın yanında yaklaşık 5 aydır derslerine katılıyorum yaptığı konuşmaları, bilimsel olarak değerlendirdiğimde özellikle bir sözü beni çok etkiledi bir seferinde bana şunu sordu '- Newton kütle çekim kanununu buldu değilmi? - Evet. - Peki onun bulduğu kanunu kim koydu?' bu beni bir yaradanın olduğuna doğru sürükledi. Aslında beni inançsızlığa sürükleyen de bu birden fazla tanrı olayıydı. Çünkü mantık bilimin mihenk taşıdır. Mantıksal ve bilimsel olarak da birden fazla tanrı olma ihtimali yoktu, belki bir çok bilim insanında ateist olmasının altında yatan birden fazla tanrı algısının dengesizlik kuramına sebebiyet vermesidir. Yani ihtiyar beni ateistlikten tekrar inanan olmaya sürüklüyor. Fakat bu sefer anlatılanlara göre değil, aklımla araştırarak gerçek bir inanan olarak kabul edeceğim. İhtiyarın deyişiyle gerçek bir mümin olarak.
  Bu sebeple dün hangi incili okuyacağımızı sormuştum. Maksadım en doğru şekilde anlayıp varsa bir yaradan ona samimi bir şekilde bağlanmak. Fakat çocukluğumuzdan beri ailemizle okuduğumuz incil'de sorunlar olduğu için başka kaynaklara yönelmek ihtiyacı duyuyorum. Onlardanda mantıklı çıkarımlar bulamazsam Tevrat ve Kuran'ada bakacağım.
- Tevrat'ı anlarımda Kuran'ada mı bakacaksın. Onlar sanki din düşmanı gibi geliyor bana. Gerçi Kumar'ın söylediğine göre ihtiyar İncil ve Tevratla beraber Kuranda okuyormuş ama ne bileyim biraz tuhaf geldi bana. Çünkü hep onlar yahudi ve hristiyanların dışındaymış gibi geliyor bana.
- Ben bilimsel olarak baktığım için tüm kaynakları incelemeliyim ön yargılı olamam, seni bilmiyorum tabiki. Bugün Mesih İsa'nın durumu anlatılırken Kurandan verdiği ayet beni çok etkiledi mesela. Hiç o gözle bakmamıştım. Yaradanın İsa'yı aracısız yani babasız yaratması bu biyolojide nadirde olsa karşılaşılabilecek bir durum Mesela bazı hayvanlar var çiftleşmeden doğum yapıyorlar. Ek bir kromozon dizilimi olan her türlü canlıda bu mümkündür.
- Benimde mantığım ihtiyarın dediklerinden yana ama suçluymuşum gibi hissediyorum. Sanki ihanet ediyormuşum gibi bir duygu var içimde.
- Kime ihanet ediyorsun ki. Gerçekte Tanrı olmayan İsa Mesih'in Peygamber olduğuna inanmak mı ihanet. Bence tam tersidir ihanet olmayan birine öyleymiş gibi davranmak ve hissettirmek. Daha da önemlisi gerçekten Tanrı var ve tek ise öldükten sonrada hesap varsa o zaman o tek olan Tanrıdan bağışlanmak istediğinde hadi git inandığın diğer tanrılar seni bağışlasın ben bağışlamıyorum derse!
- Off çok karışık ne yapacağımı bilmiyorum
- Ben biliyorum bir kahve daha iç :)
- Yok yeterli teşekkürler zaten düşünmekten uyku sorunum var daha fazla içersem sabaha kadar sıkıntı olur.

- Kendini o kadar yıpratma bence biraz rahat ol, yoğun duygular içinde kritik analiz yapıldığında verim düşer.
- Neyse ben kalkayım Kumar beni bekler
- iyi akşamlar
- Sanada

Ertesi gün güzel kuş sesleriyle aydınlanır
İhtiyarın yanında toplanan ahali İhtiyarla birlikte baraka yapacaklarını sanır. İhtiyar ;

- Bugün hiç bir iş yapmayacağız size bir belgesel göstereceğim. Hadi bakalım gelin

der hazırlamış olduğu projektör ve perdeye doğru giderlerken kaktüsün yanından geçerler ihtiyar

- Kaktüs sanki biraz yavaş büyüyor bir sıkıntısımı var acaba

der ve perdenin karşısına geçerler.
Belgesel açıldığında ihtiyar anlatmaya başlar.

- Bu karşınızda gördüğünüz bilimsel ismiyle Homos sapiens yani akıllı insan. Gerçek ismi ise Adem ve Havvanın çocukları. İnsan zeka olarak gelişimini sürekli arttırırken sadece bencil bir çizgide ilerlemiştir. Dengeyi gözetmeden aklı ve ilmi kısıtlı bir halde kendinden daha üstün bir aklın ve gücün tavsiye ve emirlerine uymadan, en iyisini kendi bilirmiş gibi davranarak hareket etmiş. Son yıllarda bir kısmının fark ettiği bazı veriler doğrultusunda çevrecilik vs kavramlar üretmiştir. Bilimsel iddialara göre bu insanın en eski fosilleri 195 bin yıl öncesine aittir yani 195 bin yıldır insan denilen varlık denge gözetmeden yaşamış ve artık denge bozulmaya başlayınca birileri fark etmiş elindeki değeri kaybetmek korkusuyla çığırtkanlık yapmaya başlamış ve bazılarını duyurabilmiş ve kabul ettire bilmişsede 2000 li yıllardaki homos sapines en modern ve en merhametli ve demokrat olduğunu iddia ettiği halde en büyük kaosunda baş yapımcısı olmuştur. Halen dengenin sadece maddeden ibaret olduğunu sanıp. Dünya şu kadardır bu dünyada sadece şu kadar insan yaşamalıdır gibi basit matematiksel denklemler ile düzen oluşturmak adına düzen ve dengeyi bozmaktadır. İnsanın kabul etmediği kendinden daha üstün aklın kendinden daha güçlü olduğunun da farkında değildir. O güc sürekli depremler, hortumlar, kasırgalar vs gibi olaylarla onları uyardığı halde bunlar kendilerini bilimin ışığında doğal olaylardır, bizim yaptıklarımızla alakalı değildir, diye düşünüp hep kendilerini kandırmıştır. Bazıları ise O gücü kabul ettikleri halde O gücün hep kendilerinden tarafmış gibi kendilerini kandırmış ve ilahi taraftan olduklarını iddia edip diğer insanlara zulm etmiş ve Yaradanın yanında olmak yerine iblisin yanında olmuşlardır. İşte size bu sınıfın tarih boyunca yaptıklarına şahit olacağımız bir süreci anlatacağım.
  M.ö 4000 lü yıllar yer Anadoluda şimdiki ismiyle bilinen Can Hasan yakınları. Uzun zamandır dağlarda mağaralarda yaşayan insan bu süreç içinde sadece karnını doyurmaya çalışmış ve soğuklardan korunmaya çalışmış. Fazlasını hiç düşünmemiş aslında çok medeni bir şekilde yaşamış, özellikle medeni

diyorum çünkü medeniyeti taş binalar ve teknolojiyle orantılı düşünenlerin tersine, bence medeniyet başka insanların hak ve özgürlüklerine müdahale etmemektir. Aradan biraz zaman geçer ovada gezerken bazı meyve ve sebzenin yenilebileceğini öğrenen insan bunu yetiştirmek için ovada tarım yapmayı öğrenir sonra bilinen ilk yerleşim merkezini oluşturur. İşte burda insan medeniyetten vahşiliğe adım atar. Çünkü tarım alanlarını genişletmek için diğer insanların arazilerine tecavüz etmeye başlar. Bundan dolayı insanları öldürmeye başlarlar. Artık insanlar kendi çıkarları için topluluklar oluşturup güçlenmiş ve güçsüzlerin haklarını hiçe sayıp onları gasp etmeye başlar. Vahşilik arttıkça Yaradan onlara uyarıcı gönderir. Abraham ve benzerleri daha sonraları ise Musa Onunla birlikte nasıl bir sosyal hayat yaşamalarını emreden kitap da gönderir. Musa'nın sözlerindede kitabın sözlerinde de hep zulme karşı söylevler vardı. Zulümden kaçınmak ve zulmedene karşı durmaktır. Bir dönem huzur olur fakat zamanla İnsanlar dini sadece ibadet etmekten ibaret sanırlar konfor alanlarını daraltan, yardımlaşma, güçsüzü koruma ve bunun gibi dinin özünü oluşturan sosyal sorumlulukları terk edip sadece ibadete yönelmişler hatta Yaradanın onlara sadece takva ve inançları sebebiyle biz sizi diğer halklara üstün kıldık diye buyurduğu ayetleri, kendilerince diğer halklar üstünde hüküm sürme ve zamanla o diğer milletleri sadece mal gibi görme hadsizliği ve cehaletine sürüklenmiş bulurlar. Yapacakları tüm vahşilikleri de inançlarının gereği olduğunu zannetmeye başlamışlar. Hatta bu uğurda yapacaklarına engel olan hükümleride kitap da değiştirmişler. Onların artık dehşetteki halsizlikleri zirveye çıktığı dönem, Yaradan yeni bir uyarıcı göndermiş. Bu yeni uyarıcıyı (Mesih İsa) aynen Musa gibi mucizelerle donatmış ki Onun da Yaradanın elçisi olduğundan şüphe etmesinler. Bu uyarıcı daha anne karnına düştüğünde tertemiz olan annesine hiç bir erkek eli değmemiş ve Yaradanın ruhundan bir ruh verilmiş ve babasız olarak doğmuştur. Bu da yetmemiş daha anne kucağında bir günlük bebek iken konuşmaya başlamış ve kendisinin Yaradan tarafından bir uyarıcı olarak gönderildiğini bildirmiş. İnsanlara zulüm etmemelerini güçsüzleri ve mazlumları korumalarını emretmiş. Fakat Musa nın yolundan gittiğini iddia eden bir kısım insanlar kendi dini hegomanyalarının ellerinden gideceği ve bu durumun onların çıkarlarını etkileceğinden dolayı bu uyarıcıyı tehlike olarak görüp öldürmeye çalışmışlardır. Halbuki Musa onların ataları güçsüzken Mısır hükümdarının zulmünden onları kurtarmıştı Musa mazlum ve güçsüzden yana olmuştu. Onlar ise zalimlerden olmuştu. Onlar bu uyarıcıyı öldürmeye çalışmışlarsada Yaradan onu korumuş ve gökyüzüne çıkarmıştır. Tabiki onun tertemiz annesi olan Maria da yanında bu davanın bir askeri olan aziz
Paula ile oradan yani Cemileden uzaklaşmış ve bu Can hasan bölgelerine yakın bir yerde bulunan Derbe adı verilen bir mevkiye ulaşmış burada müminler için ilk kilise kurulmuştur. İşte orada insanlara Yaradanın

buyruklarını iletilmiş. Bu akım ise hızla yayılmış ve müminler artmış insanlık artık zulümden uzak bir hayat yaşamaya başlamış. Maria ise Efes bölgesine geçmiş ve orada bir süre sonra ölmüştür. O ölmüştür ama Onun ve oğlunun ilettiği çağrı milyonlara ulaşmıştır.
Ne var ki onlarda zamanla kendilerinden öncekilerin yaptıkları hataya düşmüş. Zamanla kitaplarında oynama yapmışlar İsa ile gönderilen tek bir kitap olduğu halde çıkarları için değiştirmişler tek bir İncilden birden çok İncil adı altında kitap ortaya çıkmış. Din adına konuştuklarını iddia edenler ve onlardan çıkar sağlayan hükümdarlar ve zenginlerin baskısıyla. Sağ yanağına tokat vurana sol yanağını çeviren bir peygamberin dini adı altında, müminler cadı diye yok edilmeye başlanmış. İşte bunlardan biri de m.s 650 yıllarda Can hasana yakın bölgelerde o Maria nın ilk irşad etmeye çalıştığı derbede ektiği sevgi tohumlarından doğan bir bebek olan Maria Rosa nın başına gelenlerdir.
Maria Rosa anne ve babasından duyduğu İsa'nın öğretileri ile büyümüş. Hem doğayı ve hemde insanları sevmiştir. Her zaman o sevgiyle baksada, o dünya malesef öyle bakmıyordu. AİIesi ve bir grup inanan o zamanki kilisenin söylevleri dışında hareket ediliyor diye cadı ilan edilip haklarında ölüm emri verildi. Maria Rosa daha 10 yaşındaydı ama cadının çocuğuda cadıdır ya. Oda yakalandığı yerde öldürülecektir. Bu bir grup mümin kilisenin zulmünden kaçmaya çalışmaktadır. Hiç bir yerde uzun süre kalamazlar. Aradan bir kaç yıl geçer yine kaldıkları yerin kilise tarafından fark edildiğini öğrenirler başka yere göç etmeye çalışırken Manazan denen bölgede birkaç mağaraya sığınırlar. Burada her aile için başka mağara oymağa çalışırlar. Orası onlar için artık güvenlidir çünkü yüksekde oldukları için onları öldürmeleri mümkün değildir. Orada bir süre yaşarlarken kilise yerlerini öğrenmiştir. Kilisenin askerleri Manazan a geldiklerinde onları öldürmek için bir çok yol denemişler fakat mümkün olmamıştır. Artık tek çarelerinin onların açlıktan ölmeleri için ambargo olduğunun farkına varırlar ve dağa giden bütün yolları kuşatmışlar. Müminlerin stokda biraz yiyecekleri olsada aradan geçen her gün stokları erimektedir. Herkese eşit şekilde yiyecek verilmektedir. Artık zaman geçtikçe verilen paylar yetmez hale gelmektedir. Maria rosa ise kendisine düşen payın yarısını çocuklarla paylaşmaktadır. Bu bir kaç ay böyle geçtikten sonra artık stoklar sona doğru yaklaşmış günlerden bir gün tüm stoklar bitmiş. Müminler içinden ilk ölen ise Maria Rosa olmuştur. Öldüğünde ise tertemiz 15 yaşında gencecik bir kız idi. Cadılar ölmüş zalimlerde muradına ermiştir.
Halbuki Maria Rosa tertemizdi açlıktan onu öldürdüklerini sanmışlardı. Aynı kendilerinden öncekilerin kendi peygamberlerini öldürdüklerini zannettikleri gibi. Halbuki bedenler ölür ruhlar değil. Bazen bedenlerde ölmez. Yaradan o bedenleride korur. Elçisi İsa'yı göğe çeken Yaradan zulme uğramış elçisinin dininden olduklarını iddia eden zalimlerin zulmünden Maria Rosa nın bedeninide korumuştur. İşte insanlar ibret alsın diye ölümünden 14 asır sonra Manazan da cesedini bozulmaış halde buldurtmuştur. Halen Türkiyede

Karaman ili müzesinde Manazan güzeli ismi ile bulunmaktadır.Tabiki insanlar ne kadar anlar tertemiz Azize Mariayı ve onun tertemiz biricik oğlu İsa yı ve onlara tabi olmuş Maria Rosa yı. İşte günümüzdeki İsa'nın dini şöyle anlatılır olmuştur. Biz Sağ yanağına tokat vuranlara sol yanağını uzatan İsaya inanıyoruz Azize Maria yı çok seviyoruz Baba, oğul ve kutsal ruh adına kafir müslümanlara ölüm. İşte güncel hristiyan anlayışın bir kısmı bu. Yada yahudiler dışındaki her millet yahudilerin malıdır diyen bir kısım veya kafirleri bulduğunuz yerde öldürün deyip terör estirip buna islam deyip müslüman kisvesine bürünmüş bir kısım . Bunların hepsi aslen yaradana değil kendi egolarını ilah edinmişlerdir hangi dinden olduklarını iddia ettneleri fark etmez. İnanç kişiye özel ve isteğe bağlıdır. Hiç kimsenin inancı hiç kimseyi ilgilendirmez. Bir kısmın yaptığı yanlış diğerlerini bağlamaz yanlış yapanlar kişisel olarak sorumludur.

David bu anlatımın sonunda

- Peki efendim sizce tüm dinler aynı mıdır bunumu anlatmak istiyorsunuz?
- Yaradan tektir. Kutsal dinler diye bahsi geçen musevilik, isevilik ve islamın özü aslında böyledir. Din ise yoldur. Peki neyin yolu?
- Neyin yoludur?
- Yaradana yakın olabilmenin Onu memnun edebilmenin yoludur. Dinlerde bu yakın ve memnuniyetin nasıl olabileceğini belirtir. Bu da dinlerin hükümleri ile belirtilmiştir. İşte tam burda bizler bazı hatalar yapmaktayız. Dinimizin gereği üzere yaşamaya çalışırken dinimizi hayatımıza uydurmaya çalışıyoruz. Bu nispeten Yaradanı razı etsede memnun etmez. Halbuki asıl olan hayatımızı dinimize uydurmamızdır.
- Bunu tam anlayamadım.
- Sebebi şudur hristiyanlıkta dinin hükümlerinin belirgin bir durumu yoktur. Hatta neredeyse Tanrı kavramı dışında yaşamsal olarak hiç bir kavram yok denecek kadar azdır. Şöyle örnek verelim. Hasan söylermisin islamda yoksullara verilmesi gereken belirli miktarda yardım varmıdır?

Hasan:

- Evet efendim zekat, sadaka ve fitre dir?
- Peki Zekat nedir?
- Zekat her zengin yıllık tüm mallarını hesap etmeli ve tüm mallarının %2,5 lük kısmını ihtiyaç sahiplerine vermesi gerekir.
- Vermez ise ne olur?
- Günaha girer
- David hristiyanlıkta ihtiyaç sahiplerine mali olarak yardım şartı var mıdır?
- Evet
- Peki İnsanlar ne kadar yardım yapmalıdır?
- Gücü yettiği kadar.
- Bu durumda herkes kendine göre mi belirler yani hesap kişiye mi bırakılmıştır.
- Evet neticede o şekilde oluyor.

- Bu durumda çok zengin bir milyarder şöyle düşünebilir. Sadece yemek içmek sığınmak ve yolculuk gibi zaruri ihtiyaçlar dışındakileri dağıtmam gerekir, diğer milyarder de bunlardan başka eğlencede benim ihtiyacımızdır. Her şeyden zevk alamıyorum tek zevkim golf oynamaktır yıllık üyeliğim 20 bin dolardır. Bu 20 bin doları yardım olarak dağıtmadığı zaman günaha girer mi sence ?
- Şey tam olarak bilmiyorum
- Bunu ayrı 2 rahibe sorsak biri günaha girer dese diğeri girmez dese acaba hangisi haklıdır, zira belirli bir hüküm yoktur.
- Fakat efendim dünyaya baktığımızda hristiyan ülkelerinde açlık oranı islam ülkelerine göre daha az sizin belirttiğiniz şekilde olsa tam tersi olması gerekli değilmi acaba?
- Çok güzel, işde bu her şeyi sorgulamak çok önemli.

David gülümser.
İhtiyar devam eder

- Öncelikle hristiyan ülkeler değil avrupa ülkeleri ve U.S.A gibi ülkelerde açlık oranı düşüktür. Onların çoğu da artık hristiyanlıktan çok ateisttir. Afrika'nın çoğunluğu ise hristiyandır ve en çok açlığın olduğu yerde bu bölgelerdir. İslam ülkelerinde ise açlık değil yoksulluk vardır. Bunun sebebi ise adaletsiz yönelimlerdir. Çünkü onlar yahudiler ve hristiyanların geçmişte düştükleri hataya düşmüşlerdir. Dinin sadece namaz kılmak oruç tutmak hacca gitmekten ibaret olduğunu sanmalarıdır. Halbuki onların kitabında adalete o kadar yer verilirki, belkide hiçbir kutsal kitapta yer verilmediği kadar. İşte sır birazda buradadır. Bireysel ibadetlerle sorumluluktan kurtulduğuna inanmak. Yani bir yönetici bireysel olarak namazını kılar, orucunu tutar, hacca gider kurtulduğunu zan eder. Bu dini yaşantıya uydurmaktır. O yönetici adil olmasının dini görevi olduğunun belkide bilincinde değildir. Yada bildiği halde o sisteme ters düştüğü zaman elindeki mevki ve güçten olacağı korkusu sebebiyle bu kadarını yeterli görmektedir. Halbuki onların kitabında en çok bahsi geçen mesele ise iyiliği emretmek, kötülükten men etmektir. İşte bu yönetici sadece islamın gereği olan 5 şeyi yaparak sadece müslüman olmuş ama mümin olamamıştır. Bu örneği tüm kutsal dinler için verebiliriz.

Sofia buradaki bir yeri yakalar

- Peki efendim siz dediniz ki Avrupa ülkelerinin çoğunluğu ateisttir bu doğru. Bu durumda ateist insanlardan oluşan toplulukların refah düzeyinin dindar ülkelere göre çok daha yüksek olması aslında ateizmin daha doğru olduğunu göstermiyor mu ?
- Evet ateistler için daha doğru
- Nasıl yani bu durumda herkesin ateist olması gerekmiyor mu öyleyse neden sürekli bizi dine yönlendiriyorsunuz.
- Sofia sen ateistsin değilmi?
- Ateistim denmez efendim.

- Bu durumda seni ateist olarak varsaysak. Bir yaradanı kabul etmiyorsan tabiki sen ölümden sonraki hayatı da kabul etmemen gayet normal. Madem sana göre ölümden sonra hayat yok ise tek hayat bu ise bunu da en iyi şekilde yaşamak en doğru şey olmaz mı?
- Tamam aynı şeyden bahsediyoruz ama neden dine zorluyorsunuz bunu anlamıyorum.
- Sofia bu senin inancın acaba gerçek midir? Sorun burada. Yaradan var ise ölüm sonrası bir hayat olduğunu belirten de O yaradandır . Ölüm sonrası hayat ise sonsuzdur. İşte dindarlar sonsuz hayatta mutlu olmak için bu hayatından fedakarlık ederler. Bu durumda bu görüş sadece ve sadece ateistler için doğrudur.
- Yani yaradan kullarından acı çekmelerini mi istiyor ?
- Sana bu acı çekmek olarak geliyor. Yani dindar bir zengin elindekileri olanakları zevk ve sefa için harcamaması istek ve arzularına kendi iradesiyle gem vurması acı çekmek midir yoksa öyle yaşamayı kabul etmesimidir. Onun sonuçlarını bilerek kabul ediyorsan ona acı çekmek denmez. Dense dense tercih denir. Yaratanın istediği ise samimiyetimizi kanıtlamamızdır. Samimiyetimizi kanıtlamak adına çekeceğimiz sıkıntı ve acılar bizim tercihimizdir. Samimiyetimizi kanıtlamamızın tek yolu ise şu içinde bulunduğumuz hayattaki yaptıklarımızdır. Bunu da kanıtlarsam, senin anladığın manada acıların benim anladığım manada tercihlerim karşılığında senin kısıtlı olanaklar içinde zenginlik ve refah dan ibaret bir sınırlı hayata kıyasla bize sınırsız olanaklar içinde sonsuz ve mutlu bir hayat vaad ediliyor. Ben bir yaradanın var olduğundan çok azda olsa şüphelenirsem sonsuz ve sınırsız bir hayat için kısıtlı ve süreli bir hayatı riske ederim. Çünkü vereceğimle alacağım arasındaki değer farkı kıyaslanamayacak kadar büyük. Kaldı ki benim Yaradan ın varlığı ile alakalı hiç şüphem yok. Tek sorunum samimiyetimi kanıtlayabilmek.

Ders bitmiş söylenenler insanların akıl çemberinde dönme dolap misali döner. Herkes kendi adına çıkarımlar yapmaya çalışır. Bu arada Sofia akıl çemberinde ateistlerin refah düzeyleri yüksek bir şekilde yaşamalarına karşın dindarların daha düşük bir seviyede yaşama tercihlerini olmasını kısmen anlasada buna mecbur kalmadan refah düzeyi yüksek bir ülkede dindar olabilmenin nasıl olabileceği sorularıyla boğuşarak bunun cevabını bulmaya çalışıyordu.
Diğer yandan David bu konuşmalardan, aslen yalan dünyasın da ateistler gibi yaşadıklarını fark edip nasıl bir bataklıktan kurtulduğuna şükretmeye başlamış. İhtiyara ulaşma konusundaki ısrar ve sebatının ne kadar doğru olduğunun farkına varmış. İyiki son defa araziye gittiği o gün ihtiyar gelmişti. Aksi halde bugünkü geldiği duruma ulaşması belkide hiç bir şekilde mümkün olmayacaktı. Bu aslında ona ders olmalıydı gerçeğin peşinde ısrarla koşmalı hiçbir zaman pes etmemeliydi. Birde şu Maria rosa olayı çok ilgisini çekmişti 1400 sene bir insan cesedinin tamamen çürümemiş olması ilginç. Bir gün onu görmeye gitmesi gerekiyordu.

Makoto ise Japonya'nın avrupa ülkeleri ve USA gibi ateistlerin çoğunluğundan oluşan bir ülke olmadığını düşünüp bu aradaki farkı anlamaya çalışmaktadır.
Hasan ise müminle müslüman arasındaki farkı çok iyi idrak ettiği halde mümin olmanın getireceği dezavantajlar ve zorluklarla baş edebilmenin ne kadar mümkün olup olamayacağı düşünmektedir.
O gece herkes akılların da dolaşan sorularla boğuşarak geçirir. Sadece içlerinde biri vardır ki o çok sakin bir uyku çeker o da Kumardır.
Çünkü Kumar ihtiyarın uzun zamandır yanında olduğu için bu tür sohbetleri çokça dinlemiş o zamanlar bu soruları kendi kendine sormuş cevabını bulamadıklarını ihtiyara sormuş.
Kumar ın çok şey bildiği halde hala ihtiyarın sürekli yanında bulunması, bildiklerini içselleştirip inandığı gibi yaşayabilmek adına eğitim almasıdır. Buna rağmen bazen onuda şok edebilecek söylev ve konuşmalar olmakta ve oda kendini zihinsel olarak geliştirmeye çalışmaktadır. Ama asıl amacı ise ihtiyar gibi anlayabilmek ona ihtiyaç duymadan analiz yapabilme melekelerine sahip olma. Bunu başardığı zaman her soruya gerçekçi bir cevabı olacak her türlü sorun karşısında ne yapması gerektiğini bilecek ve doğru şeyi yapmak konusunda direnç ve sebat gösterebilecektir.
Kumar' ın ise aklındaki en önemli soru uzun yıllardır ihtiyardaki gördüğü olağanüstü olarak kabul edilen bir çok olayın oluşumunun nasıl olduğu ve bu tür şeylere kendisinin nasıl sahip olacağı meselesidir. Bunu defalarca ihtiyara sormuş ihtiyar ise bunun, kişinin istemesiyle olmayacağını ve bu meselenin önemsiz olduğunu söylemesidir. İhtiyar bunu söylesede Kumar böyle şeylerin neden istenmeyeceğini anlaması mümkün değildi. Diğer taraftan önemsiz olmasınıda anlaması mümkün değildi.
Bütün bu soru yağmurundan sonra hepsi ertesi gün sorularının cevabını almak için sabırsızlanır bir durumda ihtiyarın dersine gelirler. İhtiyar ise onlara.

- Aklınızda bir çok soru vardır tahmin edebiliyorum. Fakat her bir sorunun cevabını verebilmem çok uzun sürecektir çünkü sizin algılayabilmeniz için çok fazla izahat etmem gerekecektir. Halbuki algılamak yerine anlayabilseniz daha kolay olurdu. Kısa kısa anlatırdım meseleyi hemen anlardınız.

Hepsi birden şok oldular. Nasıl yani. anlamak ile algılayabilmek arasındaki fark nedir?
Makoto sorar?

- Anlamak ile algılayabilmek arasındaki fark nedir ki?
- Anlamak siz gençlerin arasında içselleştirmeye benzer bir şey algılamak ise yine siz gençlerin arasındaki farkındalık gibi bir şey tam olmasada anlaşılır olsun diye böyle izah etmek istiyorum. İnsanın bir şeyi anlaması sadece bilmekle olmaz yaşamakta gereklidir. Algılamak ise sadece bilmekle mümkün olabilir. Yani bir yakını ölen bireyin hissettiği duyguları anlamak için o olayı yaşamak gereklidir. Yaşamayan insan sadece algılayabilir o da belki. Neyse buraya zaten zamanla geleceğiz. Tabiki bunu talep ederseniz. Yalnız şunu söyleyelim bunu talep etmek demek çok acı çekmek demektir. Çok büyük

sıkıntılar yaşamak demektir. Bunu tercih ederseniz süreç ile ne demek istediğimi anlayabilirsiniz şimdi gelelim sorulara. Kimin sorusu varsa alalım.

Makoto

- Efendim dünkü konuşmanızda avrupa ülkelerinde ateistlerin çok olduğunu bu yüzden refah düzeyinin yüksek olduğunu belirttiniz fakat Japonya gibi ateistlerin düşük olduğu ülkeler var onların refah düzeyleri avrupa kafar olmasada yüksektir. Bu durumda sadece olay ateizm değildir. Pekala tam olarak nedir?
- Evet. işte anlamak ile algılamak arasındaki fark. Algı sadece ateizm gibi görünsede asıl olan ateist gibi yaşamaktır. Bunu David anlamıştı. Sen ise sadece bunu bu şekilde algıladın. David gece yalan dünyasın da bir hristiyan iken ateist gibi yaşadığını anlaması, şükretmesine neden oldu. Sadece o hayatın ateist gibi bir yaşantı olduğunu fark etseydi yani algılasaydı. Sadece bilirdi ama şükretmez di.

Herkes birden aynı şeyi düşünmeye başladı. Ne yani David'in ne düşündüğünü nasıl bilirdi. Bazıları acaba David öyle mi düşünmüştü diye sorarken David ihtiyarın bunu nasıl bildiğini Kumar ise kendisinin de nasıl ihtiyar gibi olabileceğini soruyordu. İhtiyar devam eder.

- Neyse David in böyle düşünüp düşünmediğini merak edenler kendisine daha sonra sorarlar. Size aslında kafanız karışacak şeyler söylemek istemiyorum ama anlatabilmenin de başka kısa bir yolunu bulamıyorum. Yani anlayan buna şükreder, algılayan ise sadece bir şeylerin farkına varır. Makoto daha detaylı anlayabilelim diye biraz daha açıklayayım. USA ve avrupa ülkelerinin bir çoğu aslen hristiyan çoğunlukta olduklarını söyleselerde ateist yaşam ve devlet fikrini benimsemişlerdir. Ateizmde küçük balık büyük balığı yer zihniyeti vardır.Bu bahsi geçen ülkeler sömürgecidir. Eskiden bu açık seçikdi, şimdi ise politik söylevlerle o ülkelere demokrasi götüreceklerini belirterek sömürüyorlar. Bu söylevlerin sadece bir tanesidir. Japonya benzeri ülkeler ise kendi çabalarıyla sömürge yapmadan bir gelişim süreci yaşamaya çalışıyor. Fakat bu sadece teknolojik ve üretimsel gelişimdir, refah boyutunda bahsi geçen ülkelerin refah düzeyi daha azdır. Buda şu anlama gelir. Kendi kaynaklarıyla bir şeyler yapmaya çalışmaktadır. Bundan dolayı o refah düzeyine ulaşmak ta zorlanmaktadır. Yani birisi üretimini satarak ki bu ahlaki olanıdır, kısıtlı kar payını uygun şekilde vatandaşına dağıtma telaşında diğerleri ise kendi imkanları dışında başkalarına ait olanakları da çalıp onlardan gelenleri sadece kendi halkına dağıtma telaşındadır. Bu ise ahlaki olmayandır. Burada da Sofia nın cevabı gelir, refah düzeyi yüksek ülkelerde dindar olarak yaşamanın nasıl olabilecekliği. Sen bu yüksek refah düzeyininin elde edilmesindeki yöntemleri ahlaki olarak görüyorsan, dindar olarak yaşamak sadece iyi insan olmak ve dininin gereği üzere ibadet etmek kısaca anlatımıdır. Fakat ahlaki bulmuyorsan, az öncekilerle yapmakla beraber bunun ahlaki olmadığı farkındalığını insanlara anlatmaya çalışmanı gerektirir. Bu sadece yüzeysel

ifadedir, sadece algılayabilelim diyedir yoksa detaylarıyla çok derindir. İşte buda Hasanın sormak istediği sorunun cevabını getirir. Sadece yüzeysel kalırsan müslüman, detaylı yaşarsan mümin olursun, bu da tabiki meşakkatli, zor, acı ve sıkıntılarla doludur. Bu mümkün mü tabi ki mümkün. İçimizdeki atoma kadar her şeyi bilip hatta onu yaratan ve ona hükmeden güç mümkün olmayan bir şeyi ister mi. Bu sadece samimiyetin ne kadar olduğunun kanıtıdır ne kadar samimiyetin varsa o kadar çabalarsın kısacası. Umarım demek istediklerimi algılamışınızdır tabiki anlamanızı tercih ederim. Şunuda unutmayalım ki ben sizin gibi kısıtlı bir ilime sahibim, sadece deneyimlerim sizinkinden fazla olabilir, bu deneyimleri aydınlanma yolunda daha dikkatli kullanmış olabilirim, bu da şu manaya gelir bunlar benim gerçeği anlamak yolundaki çabalarımla elde ettiğim sonuçlardır, ne kadarı doğrudur? Sizde bunları sorgulayın ki sizin ifadenizle daha mantıklı olanı bulursanız, benimle paylaştığınızda bende değerlendirip öğrenebilirim. Açıklamalarımı yeterli bulmayan varsa bildirsin ki daha detaylı ifade etmeye çalışayım.

Kumar bunu fırsat bilerek daha önce defalarca sorduğu soruya cevap alabilirmiyim diye

- Efendim herkes onların aklındaki soruları nasıl bildiğinizi merak ediyordur. Bu bana doğal gelsede bunun nasıl yapılabileceğini sorduğumda, her seferinde önemsiz dediniz ve bunu insanın istemesiyle olmayacağını belirtmiştiniz ama ben bir insanın bunu önemsiz görebileceğini ve isteyemeyeceğini anlayamıyorum.
- Tekrar söyleyeyim bu önemsizdir nasıl bir insanın önemsiz görebileceğini anlayamıyorsan bana bak, bence önemsizdir senin için zaten çok önemsiz olmalı çünkü aydınlanmak için gerekli olan bu şekilde düşünmek.Bunu önemli görüyorsan, bu duruma ehemmiyet verdiğine ve o değerli şeye sahip olmak istemene ve o değerli şeyi kullanma iradesinin de sana ait olduğunu hissedersin. Buda değerli bir şeye sahip olduğunu düşünmene yol açar. Halbuki buradaki durum bir şeye sahip olmak değil. sadece postacılık yapmaktır. Postacı mektubun sahibi değil taşıyıcısıdır. İstemeye gelince benim isteyerek mi yaptığımı sanıyorsun, benim elimde olsa bu tür bir şeyi istemem çünkü insanların sana olduğunun dışında bir gözle bakmaları sadece sana sıkıntı verir. Bunu sadece yapmam gerektiği zaman yapmaya çalışıyorum aksi takdirde şov maksatlı kullanmam bana yaradana olan kendi samimiyet sınavımda sadece başarısızlık olarak döner. Kendimi mektubun sahibi sanırım. Aynen tarım çağına geçmiş insanın başkalarının arazisini işgal etmesi gibi bana ait olmayan bilgiyi gasp etmesi gibi. Üstelik bilgi sahibi o kadar güçlü ki hiçbir şekilde mücadele ihtimalim yok. Ha insanların beğenisini ve hayranlığını kazandırır ama insanların beni beğenmesinin bana ne faydası olur ki. Sadece ve sadece zarar verir. O yüzden önemsizdir. Akıllı bir insanda böyle bir şeyi istemez. Başka sorusu olan varmı?

Zaten bir çoğu sorusunun cevabını almıştır. Hiç kimseden ses çıkmayınca ihtiyar tekrar başlar.

- Madem sorunuz yok bugünkü planladığım konuya geçeyim. Soru cevaplar süreyi daralttığı için sadece başlangıç yapıp bırakacağız. Sokakda yürüyorsunuz. Sonra karşınızdan korumaları olan çok iyi giyinmiş birisi gelir ve sizinle özel bir şey görüşmek istediğini belirtirse ne hissedersiniz? Büyük ihtimalle hepimiz çok merak ederiz ve dikkatle dinleriz. Peki aynı sokakda yürüyorsunuz karşınıza sokak ta yaşayan her tarafı yırtık pırtık bakımsız birisi gelse ve size özel bir şey konuşacağını sorsa o zamanki hissiniz ne olur. Büyük ihtimalle bizden yardım isteyeceğini düşünüp önem vermeyiz, bazılarımızda yardım edebilme adına merak edip dikkatle dinleriz. İlk adamın söyleyeceğine verdiğimiz önem ile ikinci adamın söyleyeceğine verdiğimiz önem arasında bir fark vardır. Bu farkı düşünmeniz ve bu konuyu aranızda konuşmanızı istiyorum. Yarın bu vardığınız sonuçlar üzerine konuşacağız.

Ders bitmiş ve insanlar dağılmaktadır. David bu arada kaktüsünün durumunu kontrol etmek için gider. Kaktüsünde ilginç bir şekilde hızlı büyüme oluşmaya başlamıştır. Daha 2 gün önce o kadar yavaş büyüyordu ki bir anlam veremedi. Biraz su verdi bakımını yaptı ve doğada dolaşmaya çıktı. Doğayı seyrederken bir taraftanda düşünüyordu. Burada olmaktan mutlu muydu yoksa basit bir macera mıydı? Aslında düşünce çemberinde sürekli sorgulamalar yaşasada ilginç bir şekilde duruluk ve aydınlanma olduğunu hissediyordu. Ayrıca eskiden derinliklerinde hissettiği o sıkıntı ortadan kalkmış, sanki bir huzur kaplamıştır. Ayrıca çok ilginç olan bir şey daha vardır. Burada ilkel denebilecek kadar bir ortamda geçirdiği bu süre içinde yediği yemekler yada konfor çok basit şeyler olduğu halde kendini daha rahat ve dinç hissediyordu. Eski hayatında bu yiyecekleri yemesi mümkün değildi, barakada düz bir tahta üzerinde uyumak ve basit şeyler yemek nasıl oluyor da onu şu anda rahatsız etmiyordu. Önceki hayatında neden rahatsız oluyordu, bu çok ilginç bir durumdu, acaba ne değişmişti? Gerçekten çok tuhaf bir durumdu. Aslında bu ihtiyarın neden böyle bir hayat seçtiğinin cevabıda olabilirdi. Belkide aydınlanma içinde çok elzem bir çevre şartıdır. Aslında evet evet bu sanki çok önemli gibi zira önceki yaşamında sürekli bir atraksiyon ve yoğunluk, düşünebilmeye ve analiz edebilmeye fırsat bulamıyordu. Tabi ya işte bu. Eğlenmeye giderken ne düşünebilirdi ki. Dikkatini dağıtacak o kadar şey varki. İnsanların bu yoğunluk içinde hayat tarzları, işlerine olan sorumluluk ve sıkıntılarına olan mental yoğunlukları onları bu analizden alıkoyuyor olmalı. Şöyle geçmişi birazcık göz önünden geçirdiğinde, bu sorunun cevabının bu olduğunun farkına vardı. Fakat burada o kadar vahim bir durum vardı ki. Bütün insanlık neredeyse böyle bir yoğunluk içinde, fakiri para kazanmak, zengini ise para kaybetmemek ve daha fazlasını kazanmak derdinde, kimisi hastalıklarının nasıl iyileşeceği, kimisi çocuklarının iyi bir eğitim alabilmesi derdinde, herkesin benzer bir yoğunlukta düşünce trafiği var. Buda çok az insanın analiz yapmaya vakti olduğu anlamına geliyor. Bu ise daha büyük bir felakete doğru insanları sürüklüyor. Aynen ihtiyarında bahsettiği gibi sadece insanın kendi dünyasına olan yoğunlukları

tek bir hedefe ulaştırır, bencil bir dünya. Bu da doğal olarak haksızlıklar, zulüm ve bunun gibi bir kaos. Off nasıl bir geleceğe doğru gidiyoruz. Gerçektende filozofların psikologların yerine görev yapması sandığımdanda önemliymiş. Peki nasıl olacak da düzelecek ki bu durum. Keşke her bir şehir ve kasaba da ihtiyar gibi birisi olsada aydınlanma çoğalsa. Neyse bu sorunun cevabı beni aşar deyip barakalara doğru geri döner. Arkadaşlarıyla bugünkü soruyu konuşmak için onların nerede toplanacak larını öğrenmek için Makotonun barakasına gider. Makoto ya

- Dostum nerde toplanılıyor biliyormusun
- Evet Hasanın barakasında
- Gidelimmi
- Daha 1 saat var istersen sana bir çay vereyim o arada içeriz.
- İyi olur teşekkürler
- Bu arada sen konuyu düşündün mü biraz
- Yok ben o konuyu düşünmekten daha çok kendimdeki bazı değişiklikleri düşünüyordum.
- Nasıl yani
- Buraya geldiğimden bu yana ilginç bir huzur ve aydınlanma yaşıyorum. Halbuki önceden ne istersem yapabiliyordum ama bu şekilde bir huzurum yoktu.
- Aslında zaman zaman bende aynı şeyi düşünüyorum. Ben senin gibi her istediğimi yapamıyordum ama çok yoğun bir hayatım vardı. Bir taraftan eğitim bir taraftan çalışmak çok yoğundu.
- Eğitimin nedir?
- Arkeoloji
- Ne yaptın bıraktın mı?
- Hayır devam ediyorum ama online olarak.
- Peki iş?
- İşte onu bıraktım çünkü burada zaten yiyecek ve içeceği sağlayabiliyorum. Sadece çay ve benzer ihtiyaçlar için arada bir kaç gün çalışıyorum sonra tekrar ara veriyorum. Yani ihtiyaç fazlası için çalışmıyorum kafamda rahat böylece.
- İyiymiş aslında çok mantıklı.
- Evet. Artık geçelim mi?
- Olur

Hasanın barakasına giderler
Kumar hariç dersteki herkes oradadır. Masanın etrafına otururlar ama 2 kişi için yer kalmaz. Bunun üzerine Makoto

- isterseniz dışarda toprağın üstüne oturalım orada konuşalım

Dışarı çıkarlar ve orada konuşmaya başlarlar.
Sofia:

- Evet önemli kişiyle karşılaşınca verdiğimiz tepki ve içinde bulunduğumuz düşünce ile sokak insanına olan tepki ve düşüncemiz nedir?

Kevin:

- Çoğunuz biliyorsunuz bende sokakta yaşıyordum. 1 seneye yakındır ihtiyarın sayesinde buradayım. Hatta onunla tanışmamızda buna benzer bir durumda olmuştu. Bir gece yiyecek bir şey bulamadım, oldukça acıkmıştım ne yaparım ne ederim diye düşünüyordum. Benim insanlardan bir şey isteme gibi bir alışkanlığımda yoktu. Zenginlerin olduğu bir caddenin ara sokaklarındaki çöplerden yiyecek ararken arkamdan birisi, genç adam ben falanca restoranı arıyorum biliyormusun dedi. Döndüm ve adama evet sokağın sonundan sağa dönün soldaki ikinci dükkan orası dedim. Adam sağol genç adam yalnız senden bir şey rica etsem dedi. Bende ne var dedim. Bana, ben burada yabancıyım hangi yemek daha iyidir bilmiyorum bana yardım etsen olmaz mı dedi. Bende belki bu fırsatla bende bir şeyler yiyebilirim diye tamam dedim. Gittik ona bildiğim en iyi yemekleri gösterdim. Peki en iyi tatlı hangisi dedi ben onuda gösterdim tam dönüp gidecektim bana bekle dedi ve her siparişten 2 tane istedi sonra orada bir masaya oturmak istedik ama yetkili benim masaya oturmama izin vermedi. Bunun üzerine ihtiyar o zaman paket yapın dedi aldık ve bana hadi bu dünyanın sofrasına seni oturtmuyorlar, senin sofrana herkes oturabilir. Oraya gidip orada yiyelim dedi. Bende onu benim mekana götürdüm. Giderken masaya sadece beni oturtmadılar siz orada yiyebilirsiniz deyince. Benim yanımdakini istemeyen yeri ben zaten istemem. Ne anlamı var ki orada yemenin, ön yargılı yalan bir dünyanın masasında yemek yerine, senin dürüst ve gerçek sofranda yemek daha güzel ve daha manalıdır, tabiki rahatsız etmiyorsam. Yok tabiki buyrun ama sizin için biraz pis ve kokuyor olabilir. Sorun değil, oradaki olayların altından zaten pis kokular geliyordu eminim o kadar kötü değildir dedi.Ondan daha pis olamaz. Gittik yemeğimizi yedik işte o adam ihtiyardı. Yemek sırasında uzun süre sohbet ettik. Daha sonra bir kaç kez beni ziyarete geldi ve sonrası buradayım. Her neyse ben o hayatta iken bile sokaktaki tanımadığım diğer birisi bana geldiğinde bende bir şeyler varmı diye sorardı. O yüzden öyle birisi geldiği zaman benden bir şeyler isteyecek diye düşünürüm. Bende varsa paylaşırdım. Tabiki ben bu konuda bir taraf olunca fikir beyan edemiyorum ama bence zengin olan adama verilen önem daha fazla olur. Onada olan önem merakımdandır.

Sofia:

- Bence de sokakta yaşayan birisi büyük bir ihtimalle bir şey isteyeceğin den ona çok daha az önem veririm. Aslında daha az önem olmasının sebebi o kişiye ehemmiyet vermemek değil. Ne diyebileceğine vereceğim önemdir sanki.

Makoto

- Evet işte bu son söylediğin bence sorunun asıl cevabıdır. Çünkü bazıları sokakta yaşayan insanları küçümsese de onlara değer veren insanlar vardır. Ama bence değer verende, vermeyende sokakta yaşayan insanların genelde bir şeyler istediğini bilir. O yüzden fazla merak olmaz.Bu durumda diğer

adamın söyleyeceğine verilen önem konuya ait hiçbir bilgiye sahip olmamasıdır. Sanırım bu işi çözdük. Sen ne diyorsun Hasan ?

- Sanırım bu belirttiğin en iyi şekilde meseleyi ifade ediyor. Ben mesela sokakda kalan birini gördüğüm zaman ona acırım çünkü ihtiyaç sahibidir.

David:

- Bende sokakta yaşayan birisi hakkında aynı şeyi düşünüyorum fakat zengin insanınkinide çok önemsemem. Çünkü etrafım hep onlardan oluşuyor. Bu belkide kişilerin durumuna hayat şartlarına göre değişken olabilir.

Sofia:

- Birisinin söyleyeceği diğerinden daha önemlidir. Seçmek zorunda kalsan hangisi daha önemlidir sence David
- Seçme zorunluluğum yok ama illede birini öne çıkarmak gerekiyorsa bu sanırım sokak insanı olmaz buda yine Makoto nun farkına vardığı şeyden olabilir neticede her zengin aynı şeyi istemez.

Hasan:

- Bu durumda Makoto nun fikrinde mutabık kaldık sanırım. Bakalım ihtiyar bu konuda ne diyecek?

David Kumar’ın barakasına gidip yatağına uzanır. Bu günkü konuşulan konudan çok onun aklı burada yaşadığı huzur ve aydınlanmadadır. Bu durumdan çok memnundur fakat bu sürecin devamını sağlayabilecekmidir. Bunun için hiçbir engel yoktur. Fakat bu süreç ne zamana kadar devam edecek ve sonrasında ne olacaktır. Tekrar eski hayatına dönmek zorunda mı kalacaktır. Neticede ihtiyar ona bakmak zorunda değildir. Neyse bakalım süreç onu ve hayatını nerelere götürecek.

ertesi gün ders başlar. İhtiyar:

- Evet aranızda konuştunuz mu, ortak bir yere vardınız mı yoksa farklı düşüncelerde misiniz?

Makoto:

- Efendim biz genel olarak şu görüşte birleştik. Zengin adamın konuşacağı konuya verdiğimiz önem diğerinden daha önemlidir çünkü konu ile alakalı hiç bir fikrimiz yoktur. Diğer kişiyede önem versek de ne istediği konusunda genel bir kanı var. Bu durum diğerinden daha az önemli olmasına sebebiyet veriyor.
- Yani sokak insanları genel olarak sizden bir şey isteyecek değilmi bunu bildiğimden dolayı konu önemini azaltıyor.
- Evet efendim
- Peki iyi giyimli insanlar sizden bir şey istemez mi acaba, onlar sadece bir şey mi verir. Aslında iyi giyimli insanlar genel olarak sizden sokakda yaşayandan çok daha fazlasını isterler. Yani sokak insanı belki sadece yiyeceği kadarını ister diğeri ise her şeyini ister. Tabiki bu genel olarak böyledir, her zengin için bu durum böyledir demiyorum. Zira ahlaklı olan bir çok zenginde vardır. Fakat zenginler içindeki oranları çok azdır. Yani konu hakkında fikriniz olmamasının bunu daha önemli kılması çok normal olsada aslında bu şekilde bir fikriniz olmuştur. Bu konuyu şöyle ele alalım. Bu adamla karşılaşan kişi eğer zengin

birisinden bir şey elde etme ihtimali varsa, ona oldukça önem verir. Ama bu adamın alacağının vereceğinden az olabileceğini anlaması mümkün değildir. Çünkü kendiside menfaatinin bir şeyler almak yada bu çevrelerle tanışarak, bir fırsat oluşturmak gibi olanaklardan geçtiğini düşündüğünden, sonucunda arzu ettiği zenginliğe ulaşsa dahi bencil bir hayat bataklığına gireceğinin farkında değildir. Sizin gibi aydınlanmaya çalışan kişiler bu şekilde bakmaz sadece konuya, olan merakları sebebiyle önem gösterirler. Sizlerin menfaat anlayışınız daha farklıdır. Sizce menfaat her yönüyle değerlendirilip hangisi tüm yönleriyle daha çok işime yarar bakış açısıdır. Bende böyle düşünüyorum. Ancak iyi giyimli kişilerin insanlardan bir şeyler isteme ihtimali ile sokakta yaşayanın isteme olasılığı arasında çok bir fark yoktur. Burada belkide şöyle bakılmalı hangisi ne isterse istesin benim menfaatim ne olabilir? Yani aç olana yiyecek ya da zengin olana yardımcı olmak bizim menfaatimize midir. Bence evet. Fakat bundan daha önemlisi ise onlara yardım ederken elde edeceğimiz menfaat neler kaybettirecektir. Tabiki her iki tip insanın sizden bir şey istemek dışında size bir şeyler verme çabası olabilir. Sokak insanı akıl verecek olabilir, neticede para verecek durumu olma ihtimali neredeyse hiç yok denecek kadar azdır. Peki zengin insan size ne verebilir.Hem para yada benzeri bir fırsat yada akıl verebilir. Şimdi akla yada bilgiye ihtiyacımız varmı kesinlikle her zaman. Bunu iki tip insan da verebilir. Peki maddiyata ihtiyacımız varmı kiminin evet, kiminin hayır. Bu durumda aslında her iki tip insanla yapacağımız konuşma eşit olmalı. Fakat bu, neticede kişilerin durumlarına göre değişkenlik gösterebilir. Örneğin zaten cebinde vereceği hiç bir şeyi olmayan bir insanın, sokak insanına vereceği bir şey olmadığından bir çıkarı olmayacağından dolayı verdiği önem azalabilir. Yada çok zengin fakat engelli bir kimsenin, zengin adama vereceği fazla bir şey olmayacağından dolayı diğerine verdiği önem artabilir. İşte hayat ve şartların herkes için farklılıklar göstermesi insanların yaptıklarının doğru veya yanlışlığı konusunda değerlendirmesini güçleştirir. Buna başka bir örnek daha verelim ikiside 40 yaşında olan ikiside zengin olan ikiside hırsızlık yapsa ne deriz acaba? Perdenin arkasını bilmediğimiz için ikisinide sorgulamamız doğru olmaz, sadece mahkeme yargılar gereği yapılır. Mahkemenin hükmü dahi kesin doğru olmayabilir. Ama düzen için gereklidir. Buradan yapacağımız çıkarım öncelikle hiç ama hiç kimseye önyargıyla bakmamak. İkincisi gördüklerimiz sadece ekranın önüdür, perdenin arkasını göremediğimizden, gördüklerimiz gerçeğin yarısı bile olmayabilir. İşte gerçeği algılamaya çalışmak perdenin arkasını görmeye çalışmakla olur. Gerçeği anlamak ise daha zordur sadece perde arkasını görmek yetmez, onun yaşadıklarını yada bir benzerini yaşamak gereklidir. O yüzden empati çok ehemmiyetlidir. Tabikide onu anlamak ona ceza verilmemesini de gerektirmez. Gerçeğe ulaşmak ise o acılarla, zorluklarla, sıkıntılarla geçen taşlı, rampalı ve yokuşlu bir yolda gitmektir. Sanırım çok

karmaşık oldu ama netice bir şey bile algılayabilmek ya da anlayabilmek bizim lehimizedir. Neticede ilim budur.

Konuşma bitmiştir ama gerçekten de çok karışıktır. Acaba anlayabilmiş midir yada en azından algılaya bilmişler midir? Makoto Hasan'a

- Hasan senin barakanın önünde yaptığımız konuşma oldukça yararlı idi değilmi?
- Evet
- Bu günkü konuşmayıda ele alalımmı biraz çünkü benim için oldukça karışıktı
- Olur tabi. İstersen arkadaşlara da haber ver gelmek isteyenler toplansın saat 15.00 gibi başlayalım.
- Tamamdır

Makoto tek tek herkese bildirir. Sonra insanlar güncel işlerine dönerler David de önce kaktüsüne bakım yapar sonrada balık tutmaya gider. David'in aklında bugünkü konuşmadan çok dünkü kendi iç dünyasındaki konuşma vardı. Bu ilkel yaşama rağmen daha aydınlanmış olmak ve huzurlu olmak. Acaba bir çok insanın şehirleri terk edip kırsala yada doğaya taşınma isteğinin altında yatan sebeb de bu mudur? Her ne olursa olsun bu huzuru çok geç de olsa bulmuş ve elinden kaçırmaya niyeti yoktur. Ama ihtiyardan bir sebepten dolayı ayrılmak zorunda kalırsa, her zaman kafeste yaşamış bir muhabbet kuşunun doğaya salındığında ne yapacağını bilememesi misali yalnız ve çaresiz kalacak. Bunun bir çözümü olmalıydı. Bir gün ihtiyara bu durumu sorup ne yapması gerektiğini öğrenmeliydi. Tabiki bir taraftanda ailesi var. Onlar David e karışmasalarda yanlış şeyler yapsalarda neticede anne ve babasıdır. Aslında onlarında aydınmalarını çok isterdi ama babası ne onu nede ihtiyarı ciddiye almaz dı bu konuda, annesinin ise zaten ayık bir günü yoktu ki nasıl aydınlanacak. Sadece ailesi değil bütün insanlığın aydınlanmasını isterdi hatta çığlık çığlığa bağırmak, hissettiklerini haykırmak, onları gerçeğe çağırmak ama bu işe yararmı. Kime nasıl anlatılabilirdi ki. İhtiyarın dediği gibi belki 3 yada 5 kişi algılayabilir ama hiç kimse anlamazdı zaten, anlayana da onun henüz anlatacak kadar bilgisi yoktu. Aydınlanma yolunda daha çok bir şeyler yapmalıdır ve daha hızlı ilerlemelidir. Çünkü bu süreç sona erdiğinde muhabbet kuşunun durumuna düşmemeli, ne yapacağını bilerek bilinçli ve güçlü bir durumda olmalıydı fakat sorun bu nasıl olacak ve bu yolda daha çok nasıl çalışacaktı. Sadece ihtiyarın söylediklerini anlayabilmek mi. Bunun için çabalamak mı başka bir şeyler daha olmalı. Bu çok önemli bir soruydu. Derken bir balık yakaladı balık çırpınmaktır. İşte kendiside böyle olacaktı. Bu duygularla bu balığı yiyebilmesi mümkün mü. Oltadan çıkardı ve balığı geri bıraktı. Balığı serbest bıraksa da balık yinede yara almıştı bir taraftanda bunu düşündü. Yani insanlar bir şeyden kurtulsalarda yara alıyorlar. Hayat böyledir işte her mücadele sonrası kazansada yara alınır. Bunun tek yolu mücadelenin az olması. Buda şu anki dünya sisteminde mümkün mü. Bu toplumsal değişimle mümkün, bu değişiminde küresel olması lazım. Neyse büyük sularda yüzmeye gerek yok. En iyisi toplantıya gidip boğulmayacağı sularda gezinmek.

Toplantıya gider bazıları oradadır. Haydi bakalım akıl oyunlarına.

Makoto:
- Arkadaşlar ihtiyarın bugünkü konuşmasını tam olarak anlayan varmı acaba?

Sofia:
- Anladığım kadarıyla görünüşte aynı şeyi yapan iki kişi benzer statü ve tip de olsa dahi. Fiillerin yapılma sebepleri farklı olabileceğinden suçlamalarında farklı olacağıdır. Aslında bu fizik ile kimya arasındaki bağlantı gibidir Bilim dünyasında da artık bu sisteme geçiş çabaları var. Çok da mantıklı aslında. Şu anda bir fizikçi atomun davranışlarını hesaplarken kimyasal verileri göz ardı edebiliyor. Bu geçiş çabası da bu tür meselelerden dolayıdır. Bazı hipotez ve tezlerin hatta ortak bildiri ile kabul görmüş fiziki kanunlarında zamanla çürümesi de bundandır belki. İhtiyar doğru söylüyor lakin bu pratiğe nasıl dökülecek onu bilemiyorum.

Hasan;
- İhtiyar ondanda bahsetti ya. Sizler yargılamasın, sadece mahkeme yargılasın diye söylemişti. Yoksa benmi yanlış anladım.

David ;
- Bende öyle hatırlıyorum.

Hasan;
- Fakat bunu yapabilmek çok zor. Neticede genel olarak sokak insanının böyle davranacağını bile bile öyle olmama ihtimalinden yola çıkıp farklı davranabilmek insanın kendini kandırması gibi bir şey oluyor.

Makoto:
- Hayır canım o meseleyi farklı anlamışsın bence . İhtiyar her iki adamda senden bir şey isteyebilir. Mesele senden isteyebileceği şeyi verip vermemenin, senin çıkarına olup olmayacağını bilmen. Yada onların küçük ihtimalde olsa sana bir şey verecekleri hatta birisi sadece akıl verebilir diye bahsetmişti. Benim asıl anlamadığım ise adam hangi sebepten olursa olsun suç işlemiş bir insanı, toplumsal olarak dışlamak gerekliliği suçları azaltmak içindir. Buna rağmen aksini yapmak ne kadar doğrudur.

Kevin:
- Bence bu konuda senin söylediğinde çok mantıklı olsada dışlamanında ölçüsü abartılır ise bunlar nasıl düzelecek. O zaman adam o suçu her zaman işlemeye devam edecek. Düşünsene hırsızlık yapmış adama iş vermez isen ona devam edecek. Bu çok çetrefilli bir mesele. Ama kanunların caydırıcı olması ve ceza sonunda yasal yollardan hayatını kazanabilecek fırsatında verilmesi gerekli. Benim sokaktaki arkadaşlarımdan birkaçı bu durumdan dolayı sokakta yaşamaya başladı.

Makoto;
- Seni sokağa iten şey nedir ?
- Ben önceden donanmada görev aldım. Orta doğu ülkelerindeki varlığımız sırasındaki yapılan vahşetlere isyanımdan dolayı kurumla ilişiğim kesildi. Böyle bir anlayışın sahibi sistem dışında yaşama kararım oraya

yönlendirmiştir. O dönem daha sağlıklı düşünseydim belkide burası gibi kentsel bölge dışında bir yere gitme fikri kafamda oluşabilirdi. Ancak yaşadığım travma o kadar büyüktü ve nefretim sade düşüncemin önüne geçti. Oradaki hayatımda da bir şeyler öğrendim tabiki yani onunda kazandırdıkları oldu. Her tecrübeden bir şeyler çıkardım. Artık kafam rahat. Tabiki o vahşet günlerini unutmuş değilim. O insanlara olan nefretim de bitmiş değil. Ama onlara olan nefretimden dolayı kendime verdiğim zarardan kurtuldum. Bu dünya küçük de olsa hem daha samimi hem daha gerçekçi hem daha temiz. Hayatımın sonuna kadarda tek başıma kalsamda bu şekilde yaşamaya devam edeceğim. Tabiki sihirli bir değnek dokunursa bu iğrenç sistem çöküpte temiz bir sistem kurulursa o ayrı. Oda mümkün olmaz. Çünkü o kadar şey gördüm ki her tarafı ahtapot misali sarmışlar. Hani ihtiyarın 5-10 sohbet önce söylediği bir arazi tecavüzü yada işgali örneği vardı hatırlıyor musunuz. İnanın durum aynen öyle. Yani başlı başına benim hayatım bir kitap olur. Ama benim gibi niceler vardır. Neyse neticede toplumsal meselede çok dikkatli olmak lazım. Yani senin bahsettiğin gibi dışlamak mantıklı olsada bu sefer topluma kazandırmak mümkün olmayacağı için buda tam bir çözüm olmaz bence.

David;

- Bu konuyla alakalı bende şu şekilde düşünüyorum. Bu bahsi geçen insanlar zaten cezalarını çektikleri için ikinci kez cezalandırmak doğru değildir. Onlara verilen ceza ve ceza ortamı tamamen ıslah maksatlıdır. Islah edilen kişiyi dışlamak doğru değildir. Bu durumda ihtiyarın görüşü bence çok doğru. Dışlamak kesinlikle yanlıştır. Tamam içlerinden islah olmamış kişiler olabilir ama sırf bunlardan dolayı tamamını aynı kefeye koymak doğru değildir. Hani ihtiyarın bir sohbetinde dinlerle alakalı yaptığı sohbette bireyler yaptıklarından sorumludur o grupları bağlamaz dediği gibi. O yüzden madem temiz bir toplum istiyorsak bu bence çok ehemmiyetli bir meseledir. Aslında bu mesele üzerine aylarca hatta yıllarca tartışılabilir fakat ihtiyarın bu ödevi bize vermesindeki maksadı bence doğruyu bulmaktan çok bakış açımızı öğrenmektir. Bu da bizi şura ya getirir merhamet mi adalet mi? Yani kişisel olarak baktığımızda merhamet etmeliyiz ancak toplumsal olarak baktığımızda ise adalet merhametin önüne geçmelidir. Çünkü başkaları adına af etme, haddini aşmak başkaları adına karar verme hakkını da kendimize mal ederiz, bu durumda ise daha önceki sohbetlerdeki o din adamlarının yada politikacıların yaptıkları yanlışlara düşme durumunda oluruz. Sonuç olarak sosyolojik menfaat sarsılmadan merhamet edilmelidir. Gerçi ana konudan çok fazla uzaklaştık ama bunada değinmek çok önemliydi.

Tartışma uzun uzadıya sürerken ihtiyar yanlarına gelir.

- Neler yaptınız bakalım. Bir sonuca ulaşabildiniz mi acaba?

Hasan

- Hayır efendim halen tartışıyoruz farklı görüşler var.

- Zaten öylede olmalı insan olmanın gereği budur. Bizler robot olmadığımız için aynı şekilde düşünemeyiz, düşünmemeliyiz de. Burda asıl olan konuşabilmek, dinleyebilmek, anlayabilmek ve yanlışlarımızı algılayıp bakış açımızı dahada genişletmebilmektir. Böyle olursa toplumun bir çoğunun bakış açısına sahip olma şansımız olacağından, onlara verebileceğimiz artar. Buna ulaşabilmenin bazı şartları vardır. Birincisi sağlıklı düşünmek. Bunun için gerekli ortamı sağlamak, hayat mücadelesi içinde olan kişilerin içinde bulundukları ve kendilerini sorumlu tuttukları şeylere olan konsantrasyonu onların küçük bir dünya ve amaçlar için yoğun şekilde kafa yormalarına sebebiyet vereceği için, daha geniş bakabilme olanaklarını elinden alır. İşte bu uçsuz bucaksız yerde geçen bu zamanlarımızda daha aydınlanmış olabilmemizin sebebi daha sağlıklı düşünebilme şansımızın olmasıdır. Maalesef ki dünya insanlarının büyük çoğunluğu bu şansa sahip değildir. Hadi artık dinlenme zamanı

Artık herkes dinlenmeye çekilir. Gerçekten güzel bir tartışma olmuş farklı bakışlar farklı fikirler en doğruya ulaşabilmenin çabası, aslında dünya insanları bunu yapabilse. Mutlu çoğunluk artar. Savaşlar ve suçlar azalır huzur artar. Maalesef ihtiyarın dediği gibi dünya insanları bunu düşünebilecek şansa sahip değiller, nitekim her birinin ayrı sorumlulukları var. Tabiki sorumluluklarına ehemmiyet vermek güzel bir şey ama aslında sorumluluk olarak hissetmememiz gereken o kadar çok şey varki, onlarıda sırtımıza bir yük olarak yüklememiz de ne kadfar doğru. Yani çocuklarımızın özel okullarda okuması için verdiğimiz mücadele yada ailemizin daha iyi bir hayat sürmesi için verdiğimiz çaba. Aslında daha küçücükken onları bu ucu bucağı olmayan sonsuz standartlar, olasılıklar, karmaşasına sürüklemek bile çocuklarımıza yaptığımız büyük kötülüklerden biri. David'in yalan dünyası buna güzel bir örnek değil mi? Tabiki çocuğunu özel okullara göndermek isteyen insanların hedefi, bu dünya sisteminde onların ezilmemeleridir fakat acaba buna değer mi? Alternatif bir hayat tarzı oluşturmak yerine bu sisteme bağlı kalma zorunluluğu hissetmeleri bu bedeli ödemelerine sebebiyet veriyor. Halbuki çok kolay değilmi basit bir köy, hayatında asgari müşterekler etrafında buluşmak. Son dönemlerde birçok insanın doğal hayata taşınma yada kırsala dönüş ihtiyaçlarının altında yatan sorunlardan biride budur: İşte insanların genelinin en büyük sorunlarından biri budur, sisteme bağlı kalma zorunluluğunu hissetmeleri. Halbuki insanlık tarihine baktığımızda öne çıkanların neredeyse tamamı sistem dışında alternatif üretmeye çalışanlardır. Örnekmi Muhammed Ali sisteme rağmen inancını açıkladı, halbuki total de ondan sportif olarak daha başarılı olan boksörler olsada boks denince akla o gelir. Yada Nikola Tesla Edisonla yani sistemle çatışma pahasına rezil bir hayat yaşasada alternatifleri şu an teknolojinin neredeyse tamamını oluşturmaktadır. Yada Gandhi illede savaş ve kavga sunan sisteme alternatif üretti bunlardan çok daha önemli olanlar peygamberlerde en önemli örneklerdir.
Hepsinin ortak özelliği ise sistemle olan savaşları sebebiyle hepsi çok ama çok zor hayat yaşadılar. İşte ihtiyarın internet sayfasındaki samimi isen çok acılar çekeceksin

ifadesinin altındaki anlam ve gerçeklik bu olsa gerek. Zira sistem tarih boyunca menfaatler üzerine kurulmuştur. Sende sisteme savaş açarsan menfaatlerin dışında hareket etmelisin. Ya sisteme tabi olur olasılıklar içindeki olabilecek bir standartta yaşarsın ama öldükten sonra unutulursun belki sadece seni seven varsa 3-5 kişi bir kaç yıl hatırlar yada acılar içinde yaşarsın ama milyonların sevgisine ulaşır ve asırlarca unutulmazsın, bunlardan hangisini seçeceksin işte bu senin geleceğin.
Artık sohbet tamamlanmış David kaktüsünü sulamış ve dinlenmeye çekilmiştir.
Ertesi gün ihtiyar barakasından çıktığında bugün David'in barakasının yapılmasının vakti geldiğini fakat hiç kimsenin ona yardım etmesini istemediğini bildirdi. David'in bu işe tek başına devam etmesini istedi. Bunun üzerine hiç bir şeyden anlamayan David belkide haftalarca sürecek bu barakayı nasıl yapacaktı, ihtiyar niye böyle davranıyordu. Tek başına nasıl yapacaktı. Yardım etmelerinin ne sakıncası var ki, bunu anlaması mümkün değildi. Bir yanlışımı oldu diye düşünmeye başlamıştı. Halbuki bunları düşünmeye başlarken yanlışta olduğunu anlayabilmeside mümkün değildi zamanla acaba anlayabilecek miydi.
Tek başına barakasını yapmak zorunda kalan David, bir taraftan hiçbir tecrübesi olmaması, bir taraftanda o kadar insan varken yardım edilmemesine anlam verememenin kırgınlığı ve kırgınlığıyla barakanın inşası için diğer barakaları gözden geçirip kendine bir yol çizmeye çalışır. Bir kaç gün yalnız çalışır ama ona çok fazla gelmektedir bu durum, bu sebeple artık bu macerayı sona erdirip evine gitmeyi düşünmeye başlamıştır.
Bu arada ihtiyar David'in kaktüsünün yanından geçerken kaktüsün soldugunu farkeder .
Zaten bu beklediği bir durumdur. Büyük ihtimalle David çok zorlanıp bırakacak, bu riski göze alıp eğitimin hızlanması için yüklenmeye devamı ile yükünü azaltıp gelişiminin yavaşlaması gibi iki yolu olduğunuda çok iyi biliyordu.
Aslında buna kendisinin karar vermesi gerektiğini de biliyordu.
Onun yaptığı sadece küçük itelemeklerdi. Burada da yapacağı başka bir şey olmayacaktı. Ihtiyar David den çok umutluydu. Çünkü David, Kumar gibi basit şeylere ulaşmak yerine gerçeğe ulaşmaya gayretli ve istekliydi. Kumar ise olağanüstü güçler gibi basit amaçlar edinmiş. Gerçekten çok uzak amaçlara yöneldiği için belkide en eski talebesi olduğu halde onu böyle bir imtihana sokmamıştı. Fakat David hem çok daha samimiydi. Hemde daha akıllıydı. Bütün bunlarda onu daha güçlü yaptığından dolayı bu sınavı geçebilirdi. Tabiki risklerde mevcuttu, dayanamayıp tamamen bırakabilirdi. Fakat ilk ihtiyarla tanıştığında yeteri kadar sınanmış kendisine bu yolun acılarla dolu olduğu defalarca belirtilmiştir. Bu durumda David' i bu fırsattan yoksun bırakmak ona haksızlık olur. En kötü ne olabilir ki bırakıp gider bu zamana kadarki ögrentileri ile sahte dünyasına daha bilinçli bir bakış ile hayatına devam eder. Bu fırsat verilmediği zaman da sadece bilinci biraz daha artacak. Kısacası kaybedecek çok az şeyi fakat kazanacak çok şeyi var. Bu bedensel acı ve zorlukları geçmeye başlarsa gerçeğe ulaşma yolunda çok önemli bir virajı geçecek. Bakalım kaktüs tamamen solacak mı yoksa tekrar toplanabilecek mi?

Peki bu sınavdan David'in ne öğrenmesi gerekiyor ki bunu anlamak mümkün mü acaba. Yani David diğerlerinin yardımıyla daha çabuk bitirip derslere daha fazla konsantre olup daha çok şey öğrenmez mi, aslinda mantıklı olan bu olmalı ama ihtiyar daha farklı bir şey düşünüyordu peki bizim anlamayıp da onun gördüğü yada bildiği gerçek neydi.
Ihtiyarin aklından geçen ise şuydu.
Öncelikle insan gerçeğe ulaşmak için gerçeği bulabilmeli ve bilmeli onu bulmak içinde bütün bağlardan kurtulup özgür olmalı. Özgür olmayan bireyler özgürce düşünemez ve bağlı oldukları şeyler, onun analiz yeteneğini olumsuz etkiler çünkü bağları öncelikleri olacağından dolayı, öncelikleri üzerinden yapacağı analiz sadece onun bireysel gerçekleri olur buda zaten ta başından beri ihtiyarin üzerinde durduğu, bencillik yerine sosyal ve toplumsal gerçeklikle tam olarak zıt olan şeydir. İyi ama bunu basitçe anlatabilir neden onu böyle bir sinava sokma ihtiyacı duyuyordu. Neticede David'i büyük riskler taşıyan bir sürece katacaktı bu durum. Kaldı ki David zeki birisiydi basitçe anlayabilirdi diye düşünüyorsak ihtiyara göre yanılıyoruz, çünkü ihtiyara göre özgürlüğü içselleştirmeyen ve özgürce yaşamayan, dış etkenlerden çok fazla etkilenir. Çünkü duygular mantık ve akla göre daha baskın karakterdir. Daha dominant olmasıda etkisinin daha çok gösterdiğinin açık delilidir. Zira kendi tecrübeleri ve talebelerindeki deneyimleri bunu defalarca ona göstermiş yüzlerce belki binlerce defa buna şahit olmuştu.
Aslında ihtiyarın bu konuda haklı olup olmadığını biraz test edelim. İş yerinde patronun her söylediğini yapan kişi patron her zaman haklı olduğu için mi yapar yoksa onunla ters düşüp sorun yaşamamak için mi. Şimdi bu tip insanların duygularından nasıl etkilendiğini anlamak için sınıflandıralım. Bir kısmı sadece işten atılmamak adına her söyleneni yapar ki bu sınıf insanlara halk dilindeki tabirle duygularının esiri olmuş denir. Diğer bir kısmı yav zaten iş onun para onun ben dediğini yaparım. Kimi de ben doğrusunu söyler ve doğruyu yaparım. İlkesel olarak doğru olan budur der. Peki kovulma riskleri?
Buradaki incelik ise şudur; iş onun para onun diyen kişi risk almama riski alırken. Bu gidişatın sürekli olmayacağı ve firmanın batacağı gerçekliğini bastırarak kısa vadeli çözüm üretir. Diğeri ise kısa vadede riskli olsada, uzun vadede kazanır. İlki özgür olamayan korkunun esiri bir kişinin bakış açısı. Diğeri ise bu korkunun esaretinden kurtulmuş özgür bir kişinin bakış açısı.
İşte David' in yardıma ihtiyaçlık esareti ve becerememek veya dışlanmışlık korku esareti gibi bazı duygular ve onların esaretiyle yüzleşmesi gerekecek. Aslında yetenekli yada özgüvenli olabilse sorun kalmayacakmış gibi.
Belkide şu hataya düşüyor olabiliriz her türlü beceri, yetenek ve melekeye sahip olursak donanımlı biri olduğumuz için her türlü şeyde başarılı olabiliriz. Donanımlara sahip olmakla başarılı olmak arasında fark vardır. Bu sadece maddesel bir bakış açısı olup çok eksik bir algıdır. Tabiki donanım, beceri v.s önemli ve bunları öğrenmeliyiz.

İlim algılamak ise hilmde anlamaktır. Buna belki ilerleyen dönemlerde geleceğiz belkide gelemeyiz bunuda bir yere yazın ve iyice düşünün. Çünkü hilm sahibi olmak uyanıştan sonraki sabahtır.
Buradaki asıl mesele 'ASLA PES ETME'
Asla pes etmezsen donanım, tecrübe v.s seviyene göre hedefe kısa yada uzun sürede ulaşırsın. Fakat pes edersen donanımın yeterli olmaz.
David korkularının gölgesinde işe başlar. İlk gün diğer barakaları inceleyerek nasıl yapılacağını çözmeye çalışır. Kafasında bir plan oluşturur.
İkinci gün temeli açmaya başlar. 3,4,5 gün derken bir hafta geçer sonra durur ve yaptığı işe bakar fakat daha işin ¼ ü anca bitmiştir. Morali bozulur, zihni çöküntü başlar her geçen gün daha az verimlilikle iş yapar daha çok yorulur. Artık iş yapamaz hale gelmiştir. İhtiyar yanına gelir ve sorar neler oluyor?

- Ben bunu beceremeyeceğim sanırım. Yaklaşık 2 haftadır çalışıyorum ama olmuyor çok az ilerliyorum.
- Tamam. Bir kaç gün ara ver seninle yarın bir yere gidelim.

Ertesi gün ihtiyarla David barakaların ortasında bulunan küçük göletin önüne gelir ve ihtiyar

- Şu karşı tepeyi görüyor musun? Zirvesine buranın uzaklığı tam olarak 22 km dir. Yolları ise çok engebelidir. Oraya gideceğiz. Yolda dikkatli ol.
- Tamam efendim.
- Ne dersin bu kadar uzak bir yere yürüyebilir misin oldukça uzak değilmi?
- Evet çok uzak ama denerim.

David tepeye bakar off ne kadar uzak der, hiç bu kadar uzun bir yolu yürüyerek gitmemişti. Acaba bu kadar uzun yolu alabilecek miyim diye düşünüyordu.
ihtiyar

- Saat kaç şu anda?
- Saat 9.35 efendim.
- Hadi bakalım.

Yanlarında bir kaç küçük torba içlerinde biraz yiyecek ve su ile yola koyulurlar. İhtiyar yolda hiç konuşmaz arada bir yorulduysan dinlenelim mi diye sorar. David olur yada gerek yok diye 3 mola verip nihayet zirveye varırlar. David çok yorulmuş, zorlanmış ama başarmıştır. İlk defa bu kadar uzun bir yol yürümüş ama ilginç olan tepeyi ilk gördüğünde sanki ulaşılmayacakmış gibiydi. Kan ter içinde kalsada gelebilmiş ve başarabilmiştir.
ihtiyar

- Saat kaç oldu?
- 20.15
- Hava kararıyor bu gece burada kalacağız yarın mantar toplayacağız.

Sabah kahvaltı sonrası mantar toplayıp barakalara dönerler.
Ertesi gün sabah ihtiyar Kumar'ın barakasına gelip David diye seslenir.
David dışarı çıkıp

- Buyrun efendim.

- Hazırlanın hep birlikte biryere gideceğiz.

Barakalarda bulunan herkes toplanır.
ihtiyar

- Saat kaç Kevin?
- 10.30 efendim.
- Tamam hadi yola çıkalım.

Yola çıkarlar ama nereye gittiklerini bilmeden sohbet ederek, şakalaşarak yürürler arada bir ihtiyar sorar yorulan varsa dinlenelim.
Hiç kimse yorulmamıştır. Belli bir süre sonra yemek ve ihtiyaç molası verirler daha sonra bir mola daha ve bir tepenin yamaçlarına ulaşırlar.David içinden dünkü yamaçtan daha zormuş der. Ama önemli değil sohbet ortam güzel.
Sonunda bir barakaya ulaşırlar. Hava kararmak üzeredir.
ihtiyar

- Gençler yoruldunuz mu?
- Hayır efendim.
- Peki David sence dünkü yolculukmu yorucuydu bumu?
- Dünkü çok zordu bu gün çok yorulmadım.
- Neden ki? Bu geldiğimiz yer dünkünden 6 km daha uzak ve daha zor. Üstelik 1 saat erken geldik.
- Yok efendim dünkü yer sanki 2 kat daha uzakmış gibiydi.
- Bilinçaltı oyununa maruz kalmışsın. Dün yola çıkmadan önce sana tepeyi gösterdim. Yolun zorlu olacağını üstüne basarak belirttim, önyargı oluşturdum yoldada çok az konuştuk. Bütün bunlar bilinçaltına algı oluşturdu. Hem daha çok yoruldun hemde daha az mesafe ilerledin. Bugün ise hedef noktayı göstermedim. Yolda bol sohbet ve gülüşerek ilerledik hem daha az yorulduk hem daha fazla yol aldık. Barakanı yaparkende önyargı, yardım olmadan becerememe gibi korku ve duyguların seni engelliyor, zorluyor ve çok yorup az iş yapmana sebep oluyor. Öncelikle acele etmemen gerektiğini bil. Zihnin daha duru olsun sadece planlara ve işe odaklan varsayım ve duygularını kontrol et. Bu sadece baraka işinde değil hayat sınavında uygulaman gereken bir prensip olmalı ve asla pes etme. Hayatımızdaki zorluklarla mücadelede yıpranmamak için vede doğru kararlar verebilmek için bu zincirlerden kurtulmak gerekir. Eğer özgür değilsen hayatını korkuların, sevinçlerin, üzüntülerin. endişelerin esir alır. Korkuların paranoyaya, sevinçlerin aptallaşmaya, üzüntülerin depresyona, endişelerin anksiyeteye dönüşür huzurun bozulur.
- Sizinle tanıştığımdan beri oldukça aydınlanma yaşadım. Gerçeği bulmak için çok istekli olduğumu hissetmişsinizdir. Anladığım kadarıyla zihin duruluğu bu işin olmazsa olmazı peki tüm bunlardan sonra gerçeğe nasıl ulaşacağım. Bana yol gösterecek doğru kılavuzu nasıl bulacağım?
- O kılavuzuda akılla bulacaksın akli denge için duruluk çok önemli. Bu duruluğa ulaşma ve korumanın en önemli temel taşı ise önyargılardan

kurtulmaktır. Önyargı insanı köreltir, korkunun paranoyaya dönüşmesi gibi. Kör olursan göremezsin, göremezsen bilemezsin, bilemezsen düşünemez, analiz edemezsin, düşünemezsen gerçeğe ulaşamazsın. Küresel sistemin bize adapte etmeye çalıştığı tabularda, bu körlüğün en önemli tetikçileridir. Bunlara örnekler verelim. Bilim adamlarının çoğunluğu bilimsel verileri kaynak verip her şeyin bir formülle izahatini yapıp. Doğanın bu formüller çizgisinde istisnasız hareket ettiğini bu sebeple yaradanın olmadığını iddia ederler. Yer çekimi kanununu bulanın Newton, izafiyet kanununu bulanın Einstein olduğunu bildirirler. Doğrudur bu kanunu bulan onlardır. Peki bu buldukları kanunu koyan kimdir? Bunu sorarsan bu sefer atomların dinamiğinden bahsederler bunun istisnasız bir düzen olduğundan tüm atomların aynı şekilde hareket ettiklerine inanırlar. Halbuki atomun iradesi, bilinci yoktur toplum bilinciyle ortak hareket iradesi ve bilinci yoktur. Buna örnek bir atom helyum gazını oluştururken aynı atom demiri oluşturuyor, insanlar maymundan evrimleşti deniyor, baktığımızda her maymun evrimleşmemiş eğer onların anladığı şekilde istisnasız olsaydı her maymun evrimleşmeliydi. Efendim çevresel şartlardan dolayıdır gibi açıklamalar öne sürülüyor. Fakat içeriğini bilmeden iddia ve zanlarla teorilerde bulunuyorlar. Bilimin açıklayamadığı olağan üstü hastaların iyileşmesinden, bazı insanların rüyalarında bir gün sonrasını birebir görmeleri gibi birçok mesele. Halbuki çok basit mantıklı bir açıklaması var. Newton'un bulduğu kütle çekim kanunu koyan bir yaradan var. Hidrodinamik kuvvetin kanunlarını koyan bir yaradan vardır. Tüm fizik, kimya kanunlarını koyan bir akıl, bilinç ve irade vardır. Atomların ise bilinci, aklı ve iradesi yoktur.

- Koskoca evrendeki gezegenlerin hassas düzenleri, evrenin genişleme sürecinde bile milisaniyedeki küçük bir azalmada çökmesini, yada küçük bir artıştaki patlama ihtimalini kabul eden bilim adamlarının bilinci bile kavramak ve anlatmakta zorlanırken gezegenlerin bilinçsiz atomları nasıl olurda hesaplama yapmadan ben bu yörüngede şu eliptik açıda şu hızla hareket etmeliyim. Mars gezegeni niye o yörüngedede başka yerde durmuyor. milyarlarca gezegenlerlerden herhangi birinin yada bir uydusunun yörüngeden bir kaç santim çıkması yada hızını birkaç metre/ saat azalması yada arttırması o güneş sisteminin hatta galaksinin kaosa sürüklenmesi kelebek etkisiyle tüm evreni etkileyeceği bilimsel olarak kabul edildiği halde bu milimetrik hassas düzenin tesadüfen oluşup milyarlarca yıldır tesadüfen en ideal durumda olmaları mümkün mü? En basit bir çiçeğe bile su vermediğin zaman solacağını bilen insan bilinci, Bilinci olmayan atomun bu muhteşem dengeyi kurup devam ettirmesini nasıl bekler?

  Bilinçli olan insan yağmur yağdıramazken bilinçsiz su molekülleri bulutlarda randevulaşıp hadi 3 deyince aşağı paraşütle atlama partisimi yapıyor. Onlar için gerekli şimşeği gerekli ekolojik ortamı kim hazırlıyor.

Atomlarla ruhu ifade edemezler, bazıları ruhuda kabul etmezler ama ruh hastalıkları bilimsel tıbbi akademik bölümleri vardır. 1920 lere kadar bilimsel iddia vardı hiç bir şey yoktan var olmaz ve başka bir teoriyle uzay sonsuzdur, sonra bigbang le değiştirdiler evren genişliyor dediler, halbuki dine olan ön yargıları olmasaydı 1400 küsür yıl önce indirilmiş Kuran ayetlerini inceselerdi ***Zariyat suresinin 47.ayetinde:"Göğü, gücümüzle Biz kurduk; şüphesiz biz onu genişleticiyiz."***
Yada bir yaradan olabileceğini düşünselerdi yaratılmanın yoktan olacağını anlarlardı. Şimdi yeni yeni evren bir tek helyum atomundan oluştu gibi teoriler üretiyorlar. Hala anlayabilmiş değiller. Tabiki çabalarını takdir ediyorum. Çalışmalarınıda destekliyorum çünkü her çaba, her çalışma gerçeğe giden bir adımdır. Fakat bazı din adamlarının bilime karşı önyargılı körlüğüne kapılmasıyla, dine önyargılı körlük yaşayan bilim adamları da aynı hastalığa yakalanmış. Hayran oldukları Einstein bile 'Tanrı zar atmaz' derken, hiçbir fizik kanununun tesadüfü olmadığını belirtmiş. Malum zar insan algısıyla tesadüfidir.
Başka bir algı müslümanlar kafirdir ve barbardır. Onları dinledik incil dedikleri kitabı okuduk. **MATTA 28:19-20 TCL02 ''Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."**

Yani Mesih İsa kendisinin Tanrının oğlu olduğunu belirtmiş. oda yetmemiş birde kutsal ruhu tanrı ilan etmiş. Şimdi 3 tane tanrı varsa hangisi hangisinin amiri. Her hangi biri hepsinin amiri ise emir alanlar tanrı olamaz, çünkü bir tanrının başka birinden emir alması iradesinin kısıtlı olduğunu anlamına gelir, bu ise tanrı olmasına terstir, düşünebiliyormusun istediğini yapamayan bir tanrı bu kabul edilemez. Size cenneti vaad ediyorum. Öldük cennete gidecektik pardon size vaad ettim ama babam izin vermedi biz o zaman sana niye inanalım. Babana inanmalıyız. İşin paradoksu ise şudur. Babası tanrı olanın oğluda tanrı olur. Halbuki sen babanın söylediklerini iletiyorsan ancak elçi olursun. İşte bize kafir ve barbar dedikleri müslümanların kitabı Kuran ayetlerinden birinde **Nisâ / 171. Ayet ''Ey Ehl-i kitap! Dininizde aşırı gidip taşkınlık yapmayın ve Allah hakkında doğru olandan başkasını söylemeyin! Şunu bilin ki, Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. O halde Allah'a ve peygamberlerine tam iman**

edin de “Allah üçtür” demeyin. Kendi iyiliğinize olarak bundan vazgeçin. Çünkü Allah, bir tek ilâhtır. Hâşâ O, çocuğu olmaktan pak ve uzaktır. Göklerde ne var, yer de ne varsa hepsi O’nundur. Vekîl olarak Allah yeter.”

Yani gerçekte Yaradanın çok sevgili bir kulu ve peygamberi olan Mesih İsa’nın, Yaradanın oğluymuş gibi anlatılması, Ayetmiş gibi İncil adı altında belirtilmesinin ve bu inanca sahip olmanın vereceği çelişkilerle hedeflenen aslında gerçek inançlardan tamamen uzaklaştırıp, tamda istedikleri gibi ölüm sonrası hayatın olmadığı ve büyük balık küçük balığı yutar kapitalizm sistemine bir gönüllü küçük balık daha kazandırıp onu yutmak mı?
Peki biz oltaya takılmış küçük balık mı olacağız yoksa gerçek Mesih İsa arayışına girip özgürce gerçeğe doğru yol mu alacağız. İşte küresel algı hristiyanları müslümanlara, müslümanları hristiyanlara düşman ederken. İslam peygamberi kardeşim İsa derken aslında tüm inananların kardeş olduğunu belirtiyor. Kuran bile onlara ehli kitap derken. Öbür taraftan birileride hristiyanları kafir ilan edip teror estiriyor.Yani kısacası bizim önümüze konulan algılarla ön yargı körlüğüyle gerçeğe doğru gidemeyiz David.
Eğer gerçeğe doğru yolculuk yapmak istiyorsan. Sana yolculuğun öncesi son olarak söyleyeceğim **‘’wake up Neo”**

SON

**(BU KİTAP ÜCRETSİZ OLUP TİCARİ KAZANÇ SAĞLANAMAZ.
ÖNCELİKLE KİTABI BİTİRİP FAYDALANAMAYAN KİŞİLERDEN BOŞA ZAMAN KAYBETTİKLERİNDEN DOLAYI ÖZÜR DİLERİM. AYRICA DOĞRU ÇIKARIMLAR YAPAMAYIP YANLIŞ YÖNLENDİRMİŞSEMDE ÖZÜR DİLERİM. UMARIM DOĞRU YADA DOĞRUYA YAKIN BİLGİLER SUNMUŞUMDUR.
KİTABIN GERÇEĞE DOĞRU (YÖNELİŞ) İSİMLİ DEVAM SERİSİ VERDİĞİ ETKİYE BAĞLI OLARAK GERÇEKLEŞECEKTİR. İSTİFADE EDENLERİN ÇOKLUĞU VE TALEPLERİ DEĞERLENDİRİLECEK. DEVAM SERİSİNİ İSTİYORSANIZ LÜTFEN ALTTAKİ MAİL ADRESİNE KISA MESAJ OLARAK TALEBİNİZİ BİLDİRİN. BÜYÜK İHTİMALLE MESAJLARINIZA GERİ DÖNÜŞ YAPILAMAYACAKTIR. YETERLİ ÇOĞUNLUK OLUŞTUĞUNDA VE ŞARTLAR UYGUN OLURSA ÇALIŞMALAR BAŞLAYABİLİR. SÖZ VERMİYORUM. BU ARADA YAZARIN İSMİNİ MERAK EDEN OLURSA ŞUNUN BİLİNMESİ GEREKLİ, ÖNEMSİZDİR. ŞAHISLARA DEĞİL GERÇEĞE ODAKLANILMALI. YAZARA NEFRET YADA HAYRANLIK OKUYUCUYA HİÇ BİR ŞEY KAZANDIRMAZ. İSMİ TAKİP İÇİN MERAK EDENLERE İSE KİTAP DEVAM SERİSİ YAZILIRSA ORADAN TAKİP EDEBİLİRLER.
SAYGILARIMLA)**

MAİL; ebumaruf@gmail.com

(BU KİTAP VE DEVAM SERİSİ GÖNÜLLÜ ESASINA GÖRE HAZIRLANMIŞ YADA HAZIRLANACAK OLUP İNGİLİZCE BAŞTA OLMAK ÜZERE FARKLI DİLLERE ÇEVİRİ İHTİYACI VARDIR. YİNE GÖNÜLLÜ ESASINA GÖRE ÜCRETSİZ ÇEVİRİ YAPMAK İSTEYENLER +905418160323 NUMARALI WHATSAPP HATTINDAN İLETİŞİME GEÇEBİLİR)